Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului

(s.v. 2 septembrie / s.n. 15 septembrie)

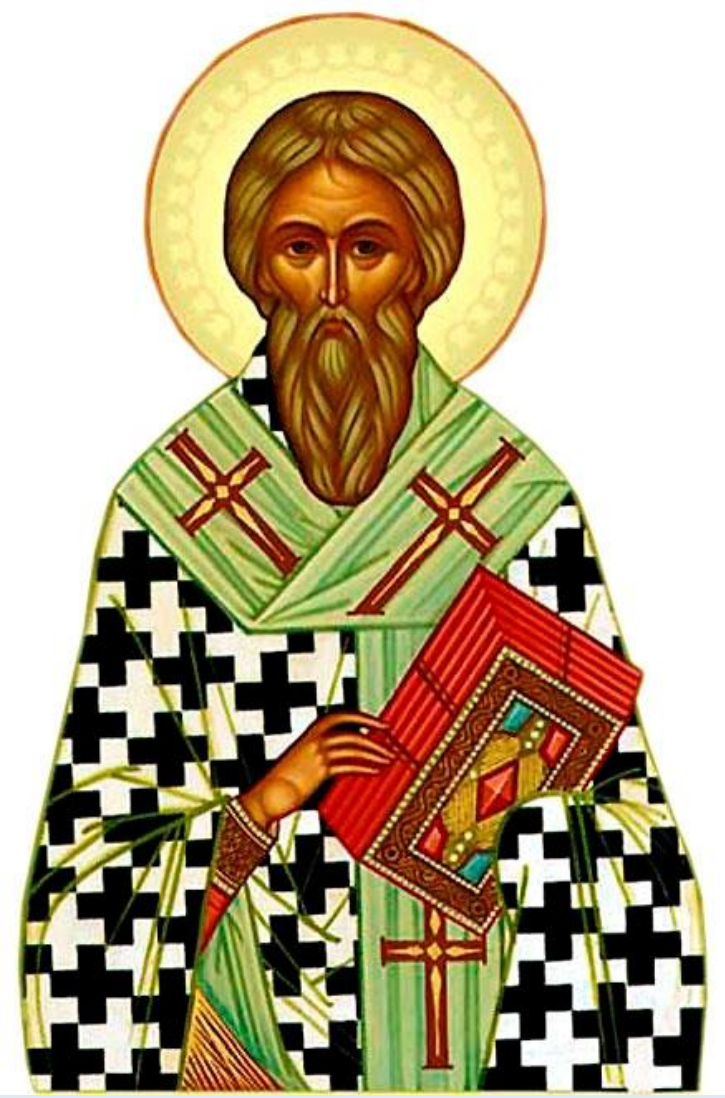

Materiale despre Sfântul ierarh Ioan postitorul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Ioan-postitorul-(2-sept-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+postitorul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan+postitorul

***

Sfântul ierarh Ioan a avut postire desăvârşită şi viaţă curată cu toată fapta bună, până la sfârşit, lucru pe care îl mărturisesc minunile lui. Sfântul Ioan postitorul este primul patriarh de Constantinopol care a primit numele de patriarh ecu-

menic. Acest sfânt se prăznuieşte şi la 30 august împreună cu alţi doi mari patriarhi ai Constantinopolului: Sfinţii Alexandru şi Pavel.

Index

În această lună (septembrie), ziua a doua - Sfântul mucenic Mamant, şi prea cuviosul părintele nostru Ioan postnicul, patriarhul Constantinopolului (Minei) 4

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului 25

Acatistul Sfântului ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului 32

Imnografie 42

Vieţile Sfinţilor - Viaţa celui între Sfinţi părintele nostru Ioan pustnicul, arhiepiscopul Constantinopolului 43

Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului - drumul spre sfințenie 47

Sinaxar 2 septembrie 48

Sinaxar - Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului - 2 septembrie 52

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Mamant; Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului 54

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mucenic Mamant; Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului 56

Proloagele din 2 septembrie 58

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 2 septembrie 62

Pomenirea Sfântului mucenic Mamant 62

Pomenirea Sfântului Ioan, postitorul, patriarhul Constantinopolului 63

Pomenirea Sfântului şi dreptului Eleazar 64

Pomenirea Sfintei Icoane făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Kaluga 64

Cântare de laudă la Sfântul mucenic Mamant 65

Cugetare 66

Luare aminte 67

Predică despre Cuvântul lui Dumnezeu, Făcătorul zidirii 67

Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului - Începi să te pocăieşti atunci când începi să posteşti, căci fără postire pocăinţa ta este moartă 69

Patriarh ecumenic sau episcop universal? 70

Mitropolitul Bartolomeu Anania - Cum să împăcăm viața în societate cu ascultarea de duhovnic, fără să fim extremiști? 73

Arhimandrit Vasilios Bacoianis - Te-ai spovedit, de acum să nu mai păcătuieşti 75
Arhimandrit Vasilios Bacoianis - Epitimia 77
Orthodoxwiki - Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului 79
Icoane 82

În această lună (septembrie), ziua a doua - Sfântul mucenic Mamant, şi prea cuviosul părintele nostru Ioan postnicul, patriarhul Constantinopolului (Minei)

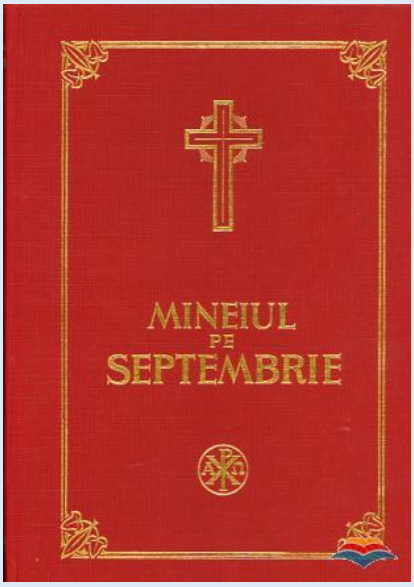

Sfântul mucenic Mamant şi Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantino-polului (slujba) (s.v. 2 septembrie / s.n. 15 septembrie):

https://www.academia.edu/44100030/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Mamant_%C5%9Fi_Sf%C3%A2ntul_ierarh_Ioan_postitorul_patriarhul_Constantinopolului_slujba_2_septembrie_

https://archive.org/details/slujba_202110

https://www.slideshare.net/slideshow/slujba-250410717/250410717

***

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., punem Stihirile pe 6. Ale mucenicului 3 şi ale cuviosului 3.

Stihirile mucenicului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfân-tă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Biruind mai-nainte fiarele patimilor cele neînfrânate, Mamante pătimitorule, ai în-frânat căscările leilor şi pornirile fiarelor, prin dumnezeiasca rugăciune, rămânând neatins de vătămarea lor. Nu te-ai spăimântat de foc, nici de mânia judecătorului. Că nimica n-ai ales mai de cinste decât dragostea lui Hristos, fericite.

Încă nevârstnic fiind, mărite, ai biruit pe vicleanul cel vechi, primind răni pe trupul tău pentru Hristos, fericite; pentru aceasta petreci acum împreună cu cetele muce-nicilor, purtând cunună, Mamante prea lăudate; şi desfătându-te întru lumina Prea-sfintei Treimi, cu cuget curat priveşti săvârşirea doririlor.

Urmând pătimitorule urmelor celor purtătoare de viaţă ale Dumnezeului nostru Ce-lui ce S-a întrupat pentru noi, şi prin patima răstignirii a surpat pe tiranul, cu bu-curie ai intrat la locul cel de mucenicie; şi pătimind chinuri trupeşti, prin trup ai biruit pe cel prea falnic vrăjmaş, şi l-ai rănit mucenice fericite.

Alte **Stihiri** ale cuviosului, glasul şi Podobia asemenea:

Părinte Ioane prea înţelepte, împodobindu-te cu veşmântul arhieresc, ca un al doi-lea Aaron şi în Sfintele Sfintelor aflându-te, priveşti acum cele nepovestite ale ca-tapetesmei celei de sus; şi dumnezeieştii străluciri celei mai presus de minte, părtaş te-ai învrednicit, prea sfinţite, podoaba arhiereilor.

Părinte Ioane prea înţelepte cu a firii nerăutate şi cu a sufletului curăţie, şi a minţii tale luminare, te-ai învrednicit a sta înaintea lui Dumnezeu, şi umplându-te de lu-mină, cu unimea cea prea fericită a neîncetatei desfătări, te-ai îndumnezeit prea fericite, cela ce eşti lauda cea prea sfântă a ierarhilor.

Părinte Ioane prea cinstite, depărtându-te de tulburările lumeştilor învăluiri, la a lui Hristos linişte ai năvălit prea cuvioase şi de priviri dumnezeieşti te-ai îmbo-găţit; şi cu cea plăcută lui Dumnezeu viaţa ta luminându-te şi nouă credincioşilor ne-ai dăruit împărtăşire, de prea măritele străluciri, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a mucenicului, glasul al 3-lea, a lui Vi-zantie*

Ca o tânără mlădiţă de măslin, împrejurul mesei dumnezeieşti te-ai făcut, şi ca un fiu al celor ce au umblat pe calea Domnului, prin chinuirea muceniciei te-ai în-vrednicit binecuvântării Domnului şi desfătându-te cu dumnezeiasca veselie îm-preună cu părinţii tăi Mamante pururea prea lăudate, priveşti bunătăţile Sionului celui de sus. Cărora şi pe noi părtaşi, prin rugăciunile tale învredniceşte-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Amăgindu-mă de faptele cele întunecoase, mi-am întinat de voia mea frumuseţea botezului, şi m-am îmbrăcat cu haină de osândă şi de întuneric. Pentru aceasta te rog Prealăudată, cu puterea ta spală-mi necurăţia patimilor mele, şi mă îmbracă cu podoaba nepătimirii, pe mine cel ce sunt gol de toată fapta bună, şi mă mântuieşte.

***A Crucii**, asemenea*

Când mieluşeaua cea nevinovată, a văzut pe Mieluşelul său, ca un om de bună voia Sa, trăgându-l spre junghiere tânguindu-se zicea: Pentru ce o faci aceasta Mân-tuitorul lumii? Te grăbeşti acum a mă lipsi de Fiu pe mine ceea ce Te-am născut! Însă, laud şi măresc, cea mai presus de minte şi de cuvânt, pogorârea Ta Iubitorule de oameni.

La Stihoavnă

Alte **Stihiri** din Octoih:

***Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh,** a mucenicului glasul al 4-lea*

Veniţi împreună toţi credincioşii, să săvârşim pomenirea mucenicului Mamant, căci acesta, nou Abel s-a arătat nouă şi precum acela întâi a adus miel spre jertfă păstor fiind, şi el întâi a primit şi cununa muceniciei; aşa şi măritul Mamant păstor fiind turmelor duhovniceşti, s-a adus pe sine prin mucenicie, jertfă bine primită lui Hristos; către care îndrăzneală având, cere lumii pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cei ce năzuiesc la dumnezeiescul tău lăcaş prea curată, şi din credinţă varsă lacrimi de pocăinţă, prin rugăciunea ta cea neîncetată către Fiul tău şi Stăpânul tuturor, îşi câştigă dezlegarea cumplitelor păcate, şi har şi milă, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare.

A Crucii, a Născătoarei

Podobia asemenea.

Dacă Te-a văzut mieluşeaua ceea ce Te-a născut pe Tine, Mieluşelul şi păstorul pe lemn, se tânguia, şi ca o Maică zicea către Tine: Fiule prea iubite, cum te-ai spân-zurat pe lemnul Crucii, îndelung-Răbdătorule? Cum ți s-au pironit mâinile şi pi-cioarele Tale Cuvinte, de cei fărădelege, şi sângele Tău ţi-ai vărsat Stăpâne?

Troparul mucenicului, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Mamant întru ne-voinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăz-niri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului asemenea*

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te-a arătat pe tine, tur-mei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Ioane, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mân-tuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

După obişnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului. Şi Psalm 50. Canoanele din Octoih unul cu Irmosul pe 6 şi ale sfinţilor două pe 8.

Canonul mucenicului Mamant

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în căruţă, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind apa şi despărţind marea; iar cel ce fugea pedestru l-a mântuit pe Israel, cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Având acum sălăşluirea ta în ceruri, ca unul ce te-ai arătat prea ales mucenic, şi fiind plin de strălucirea cea cu trei lumini prea lăudate, învredniceşte

dumnezeieştii lumini pe cei ce cinstesc pe pământ, cinstită şi purtătoare de lumină, ziua săvârşirii tale.

Cuvântul cel ce a ştiut mai-nainte bunul neam, şi întru tot întregimea cugetului tău Mamante, din scutece te-a umplut de înţelepciune, şi te-a împodobit cu multe feluri de bunătăţi, mucenice, purtătorule de chinuri prea lăudate.

Părinţii tăi, pentru credinţă suferind goană şi închisoare până la moarte, toate le-au răbdat pentru dumnezeieştile porunci, şi pe tine stricătorul mulţimii dumnezeilor, te-au odrăslit.

Al Născătoarei

Prea mărite s-au grăit în neamurile neamurilor pentru tine, ceea ce ai încăput în pântece pe Dumnezeu Cuvântul, şi ai rămas curată, Născătoare de Dumnezeu Ma-rie. Pentru aceea toţi te cinstim, pe ceea ce după Dumnezeu eşti folositoare nouă.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

facere a lui Ghermano, glas acelaşi,

Cântarea 1

Irmos: Celui ce a aruncat în mare...

Lui Hristos, celui ce a răsărit în lume pe înţeleptul ierarh, care a strălucit întru dog-mele dreptei credinţe, să-i cântăm, că S-a prea mărit în veci.

Pe cela ce a strălucit în lume, cu lumina bunei credinţe, şi a gonit negura necre-dinţei, să-l lăudăm credincioşii, ca pe ierarh, pe marele Ioan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce stai înaintea Împăratului celui neapropiat, dimpreună cu îngerii, roagă-te fericite Ioane, sfinţite propovăduitorule, să se dea iertare celor ce săvârşesc amintirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca una ce ai zămislit în pântece pe Cuvântul Tatălui, cel mai-nainte de veacuri fără început, şi mai presus de cuvânt l-ai născut cu trup prea lăudată, roagă-te neîncetat să ne mântuim noi de primejdii.

Canonul mucenicului Mamant

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte în dragoste; că Tu eşti Marginea doririlor şi întărirea credincioşilor, Unule, Iubitorule de oameni.

Ca pe o stea luminoasă, a pus Hristos la înălţimea Bisericii pe pătimitorul său Mamant, luminând toată lumea cea de sub soare, cu luminările străduirilor şi a mi-nunilor sale.

Suindu-te în muntele cunoştinţei celei adevărate, şi luminându-ți-se cugetul, prin curăţia sufletului mucenice, firea cea necuvântătoare spre laudă cuvântătoare, cu dumnezeieşti porunci o ai îndemnat.

N-au putut a se apropia de tine cei fărădelege, care căutau să te prindă, ci însuţi de bunăvoia ta, urmând Stăpânului, ai mers spre patimi, încă tânăr şi frumos şi împo-dobit la faţă fiind.

Al Născătoarei

Cel ce a întins Cerul ca o piele, şi ţine tot ocolul pământului, din fire Dumnezeu fiind, Preacurată, S-a cuprins în braţele tale trupeşte, şi te-a arătat întărire tuturor credincioşilor.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit cerurile...

Prin înfrânare şi prin rugăciune neîncetată, ai intrat părinte în cetatea cea aleasă a bunătăţii, purtătorule de Dumnezeu, unde te îndulceşti de pârâul desfătării.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, cuvioase ierarhe Ioane prea înţelepte, roagă-te să se mântuiască, cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un învăţător dogmelor celor de bună credinţă, şi ca un îndreptător adevărat de cuvinte înţelepte, ai primit cunună de biruinţă, împotriva eresurilor, cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca pe un Cer şi scaun al lui Dumnezeu, toţi te lăudăm pe tine Născătoare de Dum-nezeu, prea curată, căci din tine a răsărit Iisus Hristos, cel ce este adevărul.

Irmosul: Cela ce ai întărit cu cuvântul cerurile, şi pământul l-ai întemeiat pe ape multe, întăreşte-mă către cântarea slavosloviei Tale, Doamne.

Sedealna martirului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Fiind fiu cinstit al bunei credinţe, te-ai arătat risipitor necredinţei, cu puterea Duhu-lui Mamante prea lăudate, că în privelişte ai înfruntat înşelăciunea idolilor, şi cu bună îndrăzneală ai propovăduit lauda Preasfintei Treimi. Pentru aceasta fiind dat fiarelor pe balaurul fiara cea începătoare de răutate, o ai omorât pătimitorule. Drept aceea strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dă-ruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sedealna cuviosului, glasul al 3-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Vas dumnezeiesc al înfrânării, avere nerăpită a bunei credinţe, te-ai arătat fericite Ioane, luminându-ţi viaţa cu nepătimirea, revărsându-ţi milostenia la cei lipsiţi, cu-vioase părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Dumnezeiesc cort te-ai făcut al Cuvântului, însăţi prea curată Maică Fecioară, cu curăţia întrecând pe îngeri; curăţeşte-mă dar cu rugăciunile tale, cu apele cele dum-nezeieşti, pe mine care mai mult decât toţi m-am spurcat cu păcatele trupului, dân-du-mi prea curată mare milă.

***A Crucii, al Născătoarei**, asemenea*

Mieluşeaua cea neispitită de nuntă, Fecioara Maica Cuvântului cea fără prihană, văzând pe Cruce spânzurat pe Cel ce a odrăslit din pântecele ei fără de dureri, ca o Maică tânguindu-se striga: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti, vrând să mântuieşti pe om din patimile necinstite.

Canonul mucenicului Mamant

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne, Tu şi Puterea mea; Tu, Dumnezeul meu, Tu Bucuria mea; Tu, Cel ce nu ai lăsat sânurile părinteşti şi ai cercetat sărăcia noastră. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

De bunăvoie ai alergat către mucenicie cu vitejie bărbătească, având ajutor pe Hristos, cel ce ţi-a întărit neputinţa cu putere dumnezeiască şi te-a făcut mărturisi-tor patimilor Lui, şi părtaş luminii celei de sus.

Fiara cea sălbatică care împreună cu tine călătorea, ca un ajutor de la Dumnezeu orânduit se supunea ţie, celui ce pentru dumnezeiasca dragoste ai supus patimile cele necuvântătoare, şi te-ai arătat frumos, cu prea înțeleaptă socoteală, biruind dobitocia vrăjmaşului.

Tu ai stătut înaintea întrebărilor celor de judecată, glăsuind de faţă întruparea Cu-vântului, şi veştejind trufia nedumnezeirii, pe toți ai învăţat fără îndoială să cânte: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Al Născătoarei

Prin naşterea zămislirii tale celei mai presus de fire, s-a dezlegat vina durerilor, şi firea pământenilor s-a izbăvit de osânda blestemului, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană. Prin tine s-au deschis cele de sus nouă celor de jos, şi îngerii dănţuiesc împreună cu oamenii.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu Taină mai înainte văzându-Te proorocul pe Tine, Cuvinte, din Fecioară Întrupându-Te, cu cântare striga: Slavă puterii Tale, Doamne.

Pe înţeleptul ierarh, întru cântări toţi să-l lăudăm, zicând: purtătorule de Dumnezeu, roagă-te Domnului neîncetat, să ne mântuim.

Ca un săditor al dogmelor credinţei şi înţelept ierarh, avându-te pe tine prea feri-cite părinte, cu cântări şi cu laude te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ierarhe al Domnului, cela ce eşti începător celor hrăniţi în credinţă, cu laude şi cu cântări mărim sfântă şi cinstită pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mireasă cea neispitită de nuntă, ceea ce fără de sămânţă ai născut pe Hristos Dumnezeul nostru, roagă-te Lui neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Canonul mucenicului Mamant

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Te rog întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Mamant cel slăvit, nicicum nu se îngrijea de chinurile trupului, ci ca o lepădare a grăsimii stricăcioase socotea rănile, şi dezbrăcare de hainele osândirii cele de piei, credea zdruncinările; pentru aceea a primit podoaba nestricăciunii.

Găurindu-ţi-se coastele, laudă de mulţumire cântai Ziditorului tău, prea fericite; şi ai auzit glas din Cer, întărindu-ţi mai mult cugetul către Dumnezeu, şi uşurându-ţi greimea ostenelilor.

Fiind în temniţă, prin chip de porumb hrană cerească ţi s-a trimis pătimitorule, feri-cite, ca unuia ce prin multa chinuire ai trecut hotarele stricăciunii.

Al Născătoarei

Prin dumnezeiasca întrupare cea dintru tine Fecioară, pricină te-ai făcut împăcării noastre, către Stăpânul tuturor; căci născând pe Cel ce mai-nainte de soare S-a năs-cut din Tatăl, care a unit firea omenească cu Dumnezeirea, şi o a înălţat în scaunul măririi.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a trălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Ca un păstor te-ai uns, cu mirul bunei credinţe de Dumnezeu înţelepţite; pentru aceea ca pe un ierarh cu toţii te lăudăm cuvioase.

Ca unul ce eşti următor apostolilor, cugetătorule de Dumnezeu de-a pururea pomenite, cu osteneli şi cu privegheri, ai stătut mai mare poporului Bisericii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Asemănându-te râvnitorului Ilie şi lui Moise văzătorului de Dumnezeu ierarhe Ioa-ne, al ruşinat pe mai-marii eresurilor, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca pe o împărătească, şi ca pe una ce a născut pe Împăratul tuturor, veniţi toţi dim-preună cu îngerii să cinstim pe cea binecuvântată.

Canonul mucenicului Mamant

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridi-că-mă dintru adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

De râvna cea către Dumnezeu, înfierbântându-te prea sfinţite, nicicum nu te-ai spăimântat de focul care se aprindea, răcorindu-te cu ploaie dumnezeiască din Cer, pătimitorule prea viteazule.

Cela ce a prefăcut cuptorul în roua celor trei tineri, de faţă te-a răpit pe tine din văpaie, cugetătorule de Dumnezeu fericite, şi minunat mai tare decât focul te-a fă-cut.

Arătatu-te-ai foarte mare, suferind mari nevoinţe, cela ce eşti întru pătimitor minunat, între mucenici ales; pentru aceasta Mântuitorul Hristos te-a învrednicit de răsplătiri foarte mari.

Al Născătoarei

Prin dumnezeiască naşterea ta Preacurată, ne-am făcut părtaşi firii celei dumneze-ieşti, şi întru Hristos am câştigat moştenire cerească, împreună cu cetele îngerilor, noi cei ce te lăudăm pe tine.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

Cântarea a 6-a

Irmos: Precum a izbăvit...

Cu dumnezeieşti dogme împodobind mărirea Bisericii, fericite Ioane, ai gonit toate eresurile.

Strălucit-ai cu frumuseţea dogmelor tale, ca un luminător al bunei credinţe, fiind învăţător a toată lumea, purtătorule de Dumnezeu, şi prin cuvântul lui Dumnezeu ai întunecat eresurile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cuvântul şi cu limba, slujindu-te în loc de cuţit cuvioase, ai tăiat toate învăţă-turile cele nedrepte; şi în faţa tuturor ai mărit pe Preasfânta Treime.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce Te-ai născut din Fecioară, şi ai luminat lumea, Hristoase Dumnezeule, izbăveşte-mă şi pe mine de greşalele mele, ca un Iubitor de oameni, şi îndreptează viaţa mea, rogu-mă.

Irmosul: Precum ai izbăvit pe proorocul dintru adâncul cel mai dedesubt Hristoase Dumnezeule, şi pe mine mă izbăveşte de păcatele mele, ca un Iubitor de oameni, şi îndreptează viaţa mea, rogu-mă.

Condacul Sfântului Mamant, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călă-toresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Cu toiagul care ţi s-a dat ţie de la Dumnezeu, sfinte, păstoreşte-ţi poporul tău la pă-şune aducătoare de viață și pe fiarele cele nevăzute şi sălbatice, sfărâmă-le sub picioarele celor ce te laudă pe tine. Că toţi cei ce suntem în primejdii, te avem pe tine Mamante, părtinitor fierbinte.

Icos: Pe mucenicul cel vestit în tot pământul, care şi în ceruri dimpreună cu îngerii dănţuieşte să-l lăudăm, pe Mamant care în pustiuri mai-nainte a muls ciutele. Și acum ca un păstor bun, cu toiagul puterii, păstoreşte poporul Domnului cel ales, şi-l povățuieşte la loc cu verdeaţă; unde cu adevărat este desfătarea Raiului, şi bucuria drepţilor, pentru care a şi părăsit lumea; pe acesta îl avem toți părtinitor mare şi fierbinte.

Sinaxar

Întru această lună în 2 zile pomenirea Sfântului mucenic Mamant.

Stih: Mamant spre credinţa Treimii fiind nepregetător.
Rănindu-se sufere ascuţite de ostie cu trei vârfuri.

Stih: A doua zi fierea lui Mamant de ostie s-a vărsat.
Iar duhul său de pe pământ în ceruri s-a înălţat.

Acesta era din Gangra, cetatea Paflagonilor, din părinţi creştini, care fiind prinşi pentru credinţa cea întru Hristos, şi dându-se la temniţă, s-a născut acesta în legă-turile lor care erau. Deci murind părinţii în temniţă, pe fericitul acesta l-a luat oare-care femeie creştină anume Ammia, şi l-a crescut. Carele strigând adesea pe maica sa cea de suflet şi zicându-i mama, i-a pus numele Mamant.

Iar dacă se făcu de cincisprezece ani, aflându-l că este creştin, îl prinseră şi-l bătură cu toiege, şi spânzurându-i un plumb pe grumaz îl aruncară în mare, şi prin dumne-zeiasca putere mântuindu-se de primejdie, se ascunse sub o peşteră, hrănindu-se cu laptele ciutelor.

Şi iarăşi prinzându-l, îl băgară într-un cuptor ars cu foc, apoi îl deteră fiarelor săl-batice să-l mănânce; și mai pe urmă de toate spintecându-i pântecele cu ostie de fier, se duse din lumea aceasta.

Tot în această zi, pomenirea celui dintru Sfinţi părintelui nostru Ioan ajună-torul, patriarhul Constantinopolului.

Stih: Te desfătezi acum întru îndulcirile cele netrecătoare.
Ioane postitorule de dulceţile cele curgătoare.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Ioan, fost-a pe vremea împărăţiei lui Iustin, Tibe-rie şi Mavrichie împăraţilor, născându-se în Constantinopol, care mai-nainte era lucrător de aur, om evlavios şi iubitor de săraci şi de străini, şi temător de Dumne-zeu.

Acesta a primit pe un monah anume Evsevie, ce venea de la Palestina, care umblând pe cale de-a dreapta parte a sfântului, auzea pe oarecine zicându-i: Nu-ţi este iertat Avva să mergi de-a dreapta celui mai mare, arătând Dumnezeu mai-nainte dintr-aceasta, arhieria care era să i se dea.

Apoi s-a cunoscut de Sfântul Eutihie scolasticul şi arhiereul lui Dumnezeu. Acesta la sfătuit să se tundă, ca cel ce era vrednic să se pună în rânduiala clericilor.

Aflându-se acesta încă diacon, venit-a la biserica Sfântului Lavrentie într-amiază zi, şi află acolo pe oarecarele pustnic, pe care nu-l ştia nimeni de unde era venit, şi arătă sfântului treptele jertfelnicului. Şi iată se înţelegea întunerece de sfinţi şi glas amestecat, şi cântare înfricoşată, şi toţi erau îmbrăcaţi în veşminte albe de străluceau. Acesta fiind împărţitor şi slujitor banilor bisericii, întorcându-se de la locul cel şes de afară, şi având numai o pungă, şi dând mult şi din destul, şi de vreme ce nu se deşerta năvălind mulţimea săracilor spre dânsul. Ajuns-a şi la locul ce se cheamă Beve (Boul), deci oarecarele dintr-înşii striga şi zicea, Doamne miluieşte, până când nu ni se deşartă această pungă, şi numaidecât râmase deşartă punga. Iar el căutând spre acela cu un chip înfricoşat, îi zise: Dumnezeu să te ierte frate. Că era să mai rămână multă vreme.

Deci apoi după adormirea patriarhului Eutihie, ţinându-l ca să-l hirotonisească, nu se supunea poruncii până văzu o vedenie înfricoşată, care era aceasta. Marea unde se suia până la Cer, şi cuptor de foc înfricoşat, şi mulţime de îngeri care ziceau aşa: Nu poate fi într-alt chip, ci taci; că într-alt fel vei ispiti şi una şi alta. Şi acestea îi ziceau cu răstit. Atunci dar şi nevrând, s-a dat pe sine de s-a hirotonisit patriarh Constantinopolului, petrecând cu nevoinţă desăvârşită, şi cu viaţă cinstită prin toată fapta bună până în sfârşit.

Acesta oarecând trecând pe mare (pe la Evdomon), şi făcându-se mare furtună, cu rugăciunea sa şi cu semnul crucii, a întors marea spre linişte.

Ioan Gazeanul scolasticul pătimind de curgerea ochilor, şi luând prea curata merindă (din cuminecătură) de la Sfântul acesta patriarh, care zicea: Trupul lui Hristos, celui ce a tămăduit pe cel din naştere orb, şi sărutându-l s-a tămăduit.

Fiind odinioară moarte mare, dat-a oarecăruia om credincios din cei ce-l slujea, două coşniţe: una deşartă şi alta plină de ghioci, îi zise: Stai la locul ce se numeşte Bedg, adică Boul şi numărând morţii câţi trec, după numărul lor, deşartă ghiocii în coşniţa cea deşartă şi făcând aceasta odată şi de două ori, cunoscu că întru întâia zi au ieşit afară trei sute douăzeci şi trei de suflete, şi a

doua zi făcând asemenea, a în-cetat puţintel. Şi făcând aceasta până în şapte zile, afla că s-a potolit de tot omorul, cu cea mare şi întinsă rugăciunea sfântului.

Deci, la înfrânare atât se nevoia, cât n-a băut apă şase luni, fără cât numai miezul unei lăptuci i-a fost şi mâncare şi băutură, sau puţinel pepene. Altă dată struguri sau smochine schimbându-le. Acestea i-au fost hrana, în treisprezece ani şi jumă-tate ai arhieriei sale.

Iar somnul lui era, şezând cu pieptul lipit de genunchii săi. Înfigea şi o undrea într-o lumânare aprinsă, şi când ajungea focul lumânării la undrea, cădea undreaua într-un lighean, şi se scula. Iar de se întâmpla să nu audă sunetul undrelei, toată noaptea viitoare o petrecea fără de somn.

Acesta luptându-se cu rugăciunea sa spre patimi, întorcea războaiele vrăjmaşilor. Şi cu postul lui strică foamea cetăţii, şi cu privegherea sa păzea turma de văzuţi şi nevăzuţi vrăjmaşi.

Şi odinioară, Vineri seara, îi ziseră cuviosului: Mâine părinte va să fie alergătură de cai; şi era Sâmbăta Rusaliilor, şi răspunzând zise: Alergătură de cai la sfânta Cinci-zecime? şi căzând în genunchi se rugă lui Dumnezeu să facă ceva semn de frică ca să se părăsească acest lucru, şi iată într-amiază zi fiind liniştite de vânturi, se făcură tulburări şi mulţime de vânt, şi curgere de apă, cât îi sfârşea pe toţi şi fugea poporul de la priveala cailor, cât n-a fost niciodată frică ca aceea.

Oarecare femeie fiindu-i bărbatul îndrăcit năzuind către oarecarele om pustnic. Îi zise acela: Mergi la Preasfântul Ioan, patriarhul Constantinopolului că acela îl va lecui. Şi făcând aşa n-a greşit, că luând tămăduirea bărbatului ei cu ruga sfântului, se duse veselă la casa ei.

Cu ruga acestuia şi femei sterpe au născut, şi mulţi bolnavi s-au tămăduit.

După aceia răposând sfântul în pace şi punându-se înainte, mergând prea măritul Nil eparhul de l-a sărutat, l-a sărutat şi sfântul pe el, văzând toţi şi mirându-se. Zisu-i-a şi nişte cuvinte la ureche, care nimănui nu le-a spus.

Deci îl îngropară înlăuntru în altarul Sfinţilor apostoli, precum era vrednic; mărind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh.

Tot în această zi, Sfântul Diomid, spintecându-se de sabie, s-a săvârşit.

Stih: Ca fierul arătându-se în fier Diomid a răbdat,
Şi către săbieri bărbăteşte a alergat.

Sfântul Iulian, zdrobindu-i-se capul cu lemn, s-a săvârşit.

Stih: Lui Iulian cu lemnul capul i s-a zdrobit,
Iar de către Dumnezeu nicidecum gândul nu i s-a clintit,

Sfântul Filip de sabie s-a săvârşit.

Stih: Filip prin tăiere ca pe un cal fugar a alergat.
Şi degrab a mers către stăpânul de l-a încoronat,

Sfântul Eutihian pe grătar de foc s-a săvârşit.

Stih: Eutihian pe grătar s-a ars de foc.
Şi s-a mutat unde este al mucenicilor loc.

Sfântul Isihie sugrumându-se s-a săvârşit.

Stih: Isihie dorind de stăpânul adevărat,
Cu dragoste a primit de l-au spânzurat.

Sfântul Leonid de foc s-a săvârşit.

Stih: Văpaia dragostei către Dumnezeu
Leonide Te-a plecat a suferi sila văpăii fără de obide.

Sfântul Eutihie răstignindu-se s-a săvârşit.

Stih: Eutihie voind Domnului a urma,
Asemenea cu el sufere a crucii patimă.

Sfântul Filadelf îngreunându-i-se grumazii cu piatră s-a săvârşit.

Stih: De a trupului greutate prin piatră te-ai uşurat,
Şi către Cer o Filadelfe ca un pun uşor ai zburat.

Sfântul Melanip de foc s-a săvârşit.

Stih: De a şi avut ceva şi negru Melanip,
Dar în foc aruncându-se s-a lămurit.

Sfânta Partagapi în mare s-a săvârşit.

Stih: O, Partagapi deşi mori înlăuntru mării,
Dar afli sus marea cea adâncă a îndurării.

Tot în această zi pomenirea Sfinţilor şi drepţilor preoţi Eleazar şi Finees. Şi Sfin-ţii mucenici Aitala şi Ammun.

Aceşti sfinţi clevetiţi fiind către Vavd ighemonul Adrianopolei cei din Tracia, cum că sunt creştini. Deci întrebându-se de el să-şi spună neamul şi vrednicia ce au, i-au răspuns că sunt creştini. Apoi poruncindu-le să jertfească la idoli şi neplecându-se, i-a bătut cu vine de bou atât de mult, încât în bătaie şi-au dat sufletele în mâna lui Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Dumnezeule miluieşte-ne şi ne mântuieşte, Amin.

Canonul mucenicului Mamant

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucurie, ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Bine-cuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca o cămară de mire ţi s-a făcut ţie cuptorul focului, că în multe zile fiind într-însul închis, nu te-ai vătămat; pentru aceea către Ziditorul tău ai strigat: Bine eşti cu-vântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Îngeri într-ajutor şi împreună dănţuitori, şi părtaşi cântărilor celor negrăite, ai avut mucenice în mijlocul văpăii, cu care dimpreună strigai Stăpânului tuturor: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca un mire din cămară cu adevărat foarte frumos, ca un trandafir neveştejit, a ieşit fericitul Mamant din cuptorul focului, pe cei fără de minte arzându-i, iar pe cre-dincioşi luminându-i să strige: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Al Născătoarei

Iată acum se plineşte graiul cel mai dinainte al grăitorului de Dumnezeu Fecioară, că ai purtat în pântece pe Dumnezeu Cuvântul, şi ai născut pe Dătătorul de viaţă, căruia toţi îi strigăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai întemeiat pământul întru început şi Cerurile cu cuvântul le-ai întă-rit; Binecuvântat eşti în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Cela ce ai arătat pe pământ luminător, pe bine credinciosul şi înţeleptul ierarh, bine eşti cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cela ce ai făcut pe marele Ioan păstor adevărat turmei Tale, bine eşti cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zburdările trupului biruindu-le părinte, strigai lui Hristos: Bine eşti cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce te-ai născut din Fecioară pentru noi, şi ai mântuit lumea de vrăjmaşi, bine eşti cuvântat Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Canonul mucenicului Mamant

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori chinuitorul caldeilor a ars nebuneşte cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia de-o putere mai mare mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri, binecuvântaţi-L, preoţi, lăudaţi-L, popoare, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Ca şi Daniil gurile fiarelor le-ai astupat, fericite, cu chemarea numelui Stăpânului. Pe şarpele cel veninat l-ai omorât, şi pe eretici i-ai ruşinat, şi ca un biruitor locu-ieşti cu bucurie în ceruri, cântând: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Când cei fărădelege slujitori ai pietrelor fiind orbiţi la suflet, te împroşca cu pietre pe tine, fericite, tu îndreptându-ţi ochiul sufletului tău celui viteaz şi nebiruit, către Hristos, Piatra cea nesfărâmată, cu osârdie cântai: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Puitorul de nevoinţă întinzându-ţi cununa de sus, ca unui biruitor, şi ca unuia ce ai săvârşit lupta cea bună prea fericite, te strigă pe tine ca să-ţi faci către El călătoria cea cinstită şi dulce; cela ce cânţi cu osârdie: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Al Născătoarei

Mai presus de fire ai zămislit în pântece, pe Cel din Tatăl fără de Maică, rămânând Fecioară după naştere prea curată; că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile întru tine, şi se biruiesc hotarele firii. Pentru aceea ca pe una ce ai născut pe Dumnezeu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te cântăm în veci.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce s-a mărit...

Asemănându-te lui Moise de trei ori fericite, şi în nor primind legea cea de înţeles a darului, ierarhe, strigi: Lăudaţi pe Hristos în veci.

Păstorindu-ţi poporul ierarhe, ai năpustit rătăcirea Egiptului, şi fugind din Babilo-nul patimilor, ai aflat lăcaş Sionul cel de sus întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul ce eşti uns cu mirul preoţiei, grăitorule de cele sfinte, slujeşti cele dumne-zeieşti celora ce sunt întăriţi în cuvântul şi în lucrarea bunei credinţe, prea sfinţite. Pentru aceea lauzi pe Treimea cea întru o fiinţă întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Cel ce s-a sălăşluit în pântecele Fecioarei, şi întru dânsa a înnoit pe Adam cel vechi, minunat şi mai presus de cuvânt: Pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înăl-ţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul cel ce s-a prea mărit în muntele cel sfânt, şi în rug prin foc a arătat lui Moise taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Canonul mucenicului Mamant

Cântarea a 9-a

Irmos: Înspăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Jertfitu-ţi-ai sufletul pentru Mântuitorul prea lăudate; şi către Dânsul cu osârdie ai alergat fiind luminat cu frumuseţile sfinţitelor tale străduiri; şi cu luptele cele mi-nunate mărite ostaşule, luminătorule al lumii şi podoaba Bisericii.

Unitu-te-ai cu îngerii, având vieţuire îngerească pe pământ; şi cu dânşii cânţi întru laudă cu bucurie, cântarea cea sfântă a Treimii, Mamante prea lăudate, cel ce eşti plin de mărire neschimbată, cu dumnezeieştile împărtăşiri.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, pomeneşte prea fericite, pe cei ce să-vârşesc această dumnezeiască prăznuire a ta cu bucurie, şi cinstită şi sfântă a ta străduire cu credinţă curată, şi ne fereşte pe noi mucenice, de valuri şi de primejdii şi de supărări.

Al Născătoarei

Cine a auzit vreodinioară pe pământ Maică Născătoare de fiu, neispitită de bărbat, şi Cel ce s-a născut a fi Dumnezeu fără de început şi de o fiinţă cu Tatăl cel mai dinainte fără de început, şi cu Maică mai presus de fire, o minune străină! O, dum-nezeiască împărtăşire! Prin care ne-am împărtăşit cu Dumnezeu.

Alt Canon, al cuviosului Ioan

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Înţelepte Ioane, cela ce prin nepătimire şi prin credinţă, prin dragoste, şi prin nă-dejde ne-ai arătat nouă cuvinte de viaţă veşnică, roagă-te să se mântuiască sufle-tele noastre.

Ca pe unul ce ai păstorit poporul cinstitei Biserici cu toiagul Sfântului Duh, şi ai gonit eresurile cele vrăjmaşe lui Dumnezeu ierarhe, cu toţii te lăudăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca al unui luminător, şi ierarh al Bisericii, cu cântări şi cu laude cinstim fără tăcere sicriul moaştelor tale, fericite părinte Ioane.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, râul nestricăciunii cel de-a pururea viu; bucură-te, norul soarelui cel cu totul luminos; bucură-te, căruţă a toată Dumnezeirea; bucură-te, sicriul sfinţeniei.

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai-nainte puitorului de lege în munte, prin foc şi prin rug spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o mărim.

Luminânda

Podobie: Văzându-te ucenicii...

Cu laptele cerboaicei te-ai hrănit, petrecând în munţi mucenice Mamante; iar întru privelişte te-ai arătat ca un viteaz, nevoindu-te cu osârdie şi luând darul biruinţei, ai mers către Dumnezeu,

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Altă **Luminândă** a cuviosului:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Noi iubitorii cuvintelor tale, acum cu credinţă lăudăm sfântă şi prea luminată po-menirea ta prea înţelepte, cinstindu-te pe tine Ioane ierarhe cugetătorule de Dum-nezeu; căci te-ai arătat dumnezeiesc propovăduitor pocăinţei, şi înfricoşatei şi cin-stitei Treimi apărător, fericite părinte; căreia stându-i înainte, adu-ţi aminte de noi, descoperitorule de cele dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Văzându-te ucenicii...

Cela ce m-a pizmuit odinioară în Rai, pentru viaţa cea dumnezeiască şi fericită, şi m-a gonit din Eden, vrăjmaşul cel prea viclean şi meşteşugăreţ acela se omoară acum prin naşterea ta, Fecioară.

A Crucii, Născătoarei

Podobie: Lumina cea neapusă...

Văzând junghierea Fiului tău cea nedreaptă, lăcrimând şi pieptul bătându-ţi strigai: Vai mie Fiule prea dulce, cum rabzi Ziditorule pentru oamenii cei osândiţi.

La Stihoavna Laudelor, Stihirile Octoihului. Și celălalt serviciu după rânduială, și Apolis. Otpustul.

La Liturghie

Tipica, Prochimenul, glas 7: Veselise-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumne-zeule..., Apostolul către Timotei: Fiule Timotei urmat-ai învățăturile mele... Caută-le Duminica 33. Aliluia... glas 4. Dreptul ca finicul...; Evanghelia de la Matei: Zis-a Domnul ucenicilor săi: Iată eu trimit pe voi... Caută Miercuri a treia Săptămână. Chinonicul: Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul..., iar de voieşti a face şi slujba cuviosului, caută-le toate la Arhiereu, şi le întrebuinţează precum voieşti.

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopo-lului (s.v. 2 septembrie / s.n. 15 septembrie):

https://www.academia.edu/86107771/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_ierarh_Ioan_postitorul_patriarhul_Constantinopolului_2_septembrie_

https://archive.org/details/canon-sf.-ioan-p

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfantul-ierarh-ioan-postitorul-patriarhul-constantinopolului-s-v-2-septembrie-s-n-15-septembrie/271891062

***

Canon la Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului - 2 septembrie - Slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=2Rh1Ql5fb7U

***

Troparul Sfântului ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului, glasul al 4-lea: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Ioan, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Celui ce a aruncat în mare...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lui Hristos, celui ce a făcut să răsară în lume pe înţeleptul ierarh care a strălucit în dogmele dreptei credinţe, să-I cântăm, că S-a prea mărit în veci.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cel ce a strălucit în lume cu lumina dreptei credinţe şi a gonit negura necredinţei, pe marele Ioan să-l lăudăm credincioşii ca pe un ierarh.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce stai înaintea Împăratului celui neapropiat, roagă-te împreună cu îngerii, fericite Ioan, sfinţite propovăduitorule, să se dea iertare celor ce săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca singura care ai zămislit în pântece pe Cuvântul Tatălui, cel mai înainte de veci, fără început şi mai presus de cuvânt, L-ai născut cu trup, Prealăudată roagă-te neîncetat să ne mântuim noi de primejdii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit cerurile...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin înfrânare şi prin rugăciune neîncetată ai intrat, părinte, în cetatea cea aleasă a bunătăţii, purtătorule de Dumnezeu, unde te îndulceşti de pârâul desfătării.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, cuvioase ierarhe Ioan, prea înţelepte, roagă-te să se mântuiască cei ce cu credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un învăţător al dogmelor dreptei credinţe şi ca un îndreptător adevărat de cuvinte, înţelepte, ai primit cunună de biruinţă împotriva eresurilor, cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un cer şi scaun al lui Dumnezeu, toţi te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu prea curată, căci din tine a răsărit Iisus Hristos, cel ce este Adevărul.

Irmosul: Cela ce ai întărit cu cuvântul cerurile, şi pământul l-ai întemeiat pe ape multe, întăreşte-mă către cântarea slavosloviei Tale, Doamne.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu taină mai înainte văzându-Te proorocul pe Tine, Cuvinte, din Fecioară Întrupându-Te, cu cântare striga: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe înţeleptul ierarh în cântări toţi să-l lăudăm, zicând: purtătorule de Dumnezeu, roagă-te neîncetat Domnului să ne mântuim.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un săditor al dogmelor credinţei şi înţelept ierarh având-te pe tine, prea fericite părinte, cu cântări şi cu laude te mărim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ierarhe al Domnului, cel ce eşti începător celor hrăniţi în credinţă, cu laude şi cu cântări mărim sfântă şi cinstită pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mireasă neispitită de nuntă, care fără de sămânţă ai născut pe Hristos Dumnezeul nostru, roagă-te Lui neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Din noaptea necunoştinţei zi a cunoştinţei de Dumnezeu, întru lumina Feţei Tale, Hristoase, a trălucit de dimineaţă, lauda Ta în inimile noastre.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un păstor te-ai uns cu mirul credinţei, de Dumnezeu înţelepţite; pentru aceea, ca pe un ierarh, cu toţii te lăudăm, cuvioase.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce eşti următor apostolilor, cugetătorule de Dumnezeu, de-a pururea pomenite, cu osteneli şi cu privegheri ai stat mai mare poporului cel drept-credincios al Bisericii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Asemănându-te râvnitorului Ilie şi lui Moise, văzătorului de Dumnezeu, ierarhe Ioan, ai ruşinat pe mai marii eresurilor, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe o Împărătească şi ca pe singura care a născut pe Împăratul tuturor, veniţi toţi împreună cu îngerii să cinstim pe cea binecuvântată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Precum a izbăvit...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieşti dogme împodobind mărirea Bisericii, fericite Ioan, ai gonit toate eresurile.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit-ai cu frumuseţea dogmelor tale ca un luminător al dreptei credinţe, fiind învăţător a toată lumea, purtătorule de Dumnezeu şi prin cuvântul lui Dumnezeu ai întunecat eresurile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De cuvânt şi de limbă slujindu-te în loc de cuţit, cuvioase, ai tăiat toate învăţăturile cele nedrepte; şi în faţa tuturor ai mărit pe Preasfânta Treime.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce Te-ai născut din Fecioară şi ai luminat lumea, Hristoase Dumnezeule, Te rog izbăveşte-mă şi pe mine de greşelile mele, ca un Iubitor de oameni şi îndreptează viaţa mea.

Irmosul: Precum ai izbăvit pe proorocul dintru adâncul cel mai dedesubt Hristoase Dumnezeule, şi pe mine mă izbăveşte de păcatele mele, ca un iubitor de oameni, şi îndreptează viaţa mea, rogu-mă.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai întemeiat pământul întru început şi Cerurile cu cuvântul le-ai întărit; Binecuvântat eşti în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai arătat pe pământ luminător pe bine credinciosul şi înţeleptul ierarh, binecuvântat eşti în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai făcut pe marele Ioan păstor adevărat al turmei Tale; Binecuvântat eşti în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zburdările trupului biruindu-le, părinte, strigai lui Hristos: Binecuvântat eşti în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce Te-ai născut din Fecioară pentru noi şi ai mântuit lumea de vrăjmaşi; Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce s-a mărit...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Asemănându-te lui Moise, de trei ori fericite şi în nor primind legea cea de înţeles a darului, ierarhe, strigi: lăudaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păstorindu-ţi poporul, ierarhe, ai nimicit rătăcirea Egiptului şi fugind din Babilonul patimilor, ai aflat locaş Sionul cel de sus, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul ce eşti uns cu mirul preoţiei, Sfinte ierarhe Ioan, grăitorule de cele sfinte, slujeşti cele dumnezeieşti celor ce sunt întăriţi în cuvântul şi în lucrarea dreptei credinţe, prea sfinţite. Pentru aceea, lauzi pe Treimea cea de o Fiinţă, întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cel ce S-a sălăşluit în pântecele Fecioarei şi întru dânsa a înnoit pe Adam cel vechi, în chip minunat şi mai presus de cuvânt, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul Cel ce s-a prea mărit în muntele cel sfânt, şi în rug prin foc a arătat lui Moise taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei...

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepte Ioan, cel ce prin nepătimire şi prin credinţă, prin dragoste şi prin nădejde ne-ai arătat nouă cuvinte de Viaţă veşnică, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai păstorit poporul cinstitei Biserici cu toiagul Sfântului Duh şi ai gonit eresurile cele vrăjmaşe lui Dumnezeu, ierarhe, cu toţii te lăudăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca pe a unui luminător şi ierarh al Bisericii, cu cântări şi cu laude cinstim fără încetare racla moaştelor tale, fericite părinte Ioan.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, râul nestricăciunii cel de-a pururea viu; Bucură-te, norul Soarelui cel cu totul luminos; Bucură-te, căruţă a toată Dumnezeirea; Bucură-te, sicriul sfinţeniei.

Irmos: Naşterea pururea Fecioarei, ceea ce s-a arătat mai-nainte puitorului de lege în munte, prin foc şi prin rug spre mântuirea noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea. Podobie: Pentru mărturisirea...

Vas dumnezeiesc al înfrânării, avere nerăpită a dreptei credinţe te-ai arătat, fericite Ioan, luminându-ţi viaţa cu nepătimirea şi revărsându-ţi milostenia către cei lipsiţi, cuvioase părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Dumnezeiesc cort te-ai făcut Cuvântului, Însăţi prea curată Maică Fecioară, cu curăţia întrecând pe îngeri. Curăţeşte-mă dar cu rugăciunile tale, cu apele cele dumnezeieşti, pe mine care mai mult decât toţi m-am spurcat cu păcatele trupului, dându-mi, prea curată, mare milă.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Mieluşeaua cea neispitită de nuntă, Fecioara Maica Cuvântului cea fără prihană, văzând pe Cruce spânzurat pe Cel ce a odrăslit din pântecele ei fără de dureri, ca o Maică tânguindu-se, striga: vai mie, Fiul meu, cum pătimeşti, vrând să mântuieşti pe om din patimi necinstite?

Acatistul Sfântului ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului

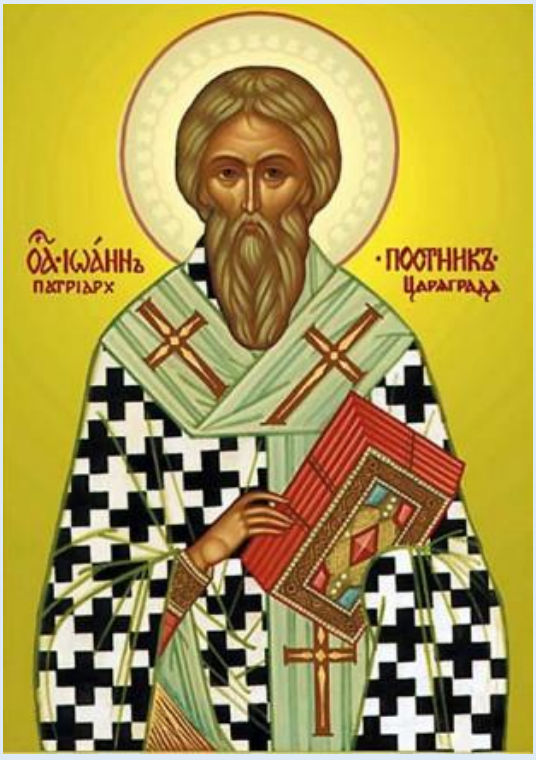

Acatistul Sfântului ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului (s.v. 2 septembrie / s.n. 15 septembrie):

https://www.academia.edu/106219612/Acatistul_Sf%C3%A2ntului_ierarh_Ioan_postitorul_patriarhul_Constantinopolului_2_septembrie_

https://archive.org/details/ac_20230903

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-sfantului-ierarh-ioan-postitorul-patriarhul-constantinopolului-s-v-2-septembrie-s-n-15-septembrie/271891139

****

Începi să te pocăieşti atunci când începi să posteşti, căci fără postire pocăinţa ta este moartă! (Sfântul Ioan postitorul)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfantului ierarh Ioan postitorul - 2 septembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=z0SYo0LXtOI

***

Troparul Sfântului ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului, glasul al 4-lea: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Ioan, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

&&&

Condacul 1

Prea cinstitului patriarh și multe nevoitorului Sfântului Ioan postitorul îi aducem aceste cuvinte de rugăciune, căci el a fost smeritul rob al lui Hristos și toată viața I-a slujit în smerenie și evlavie. Iar tu, Sfinte Ioan care te fericești acum în tag-ma Sfinților arhierei din Ceruri, primește laudele noastre: ***Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!***

Icosul 1

Ai strălucit ca un scrib mult minunat al lui Dumnezeu, Sfinte Ioan, și Arhanghelul Gabriel ți-a fost mijlocitor a înțelege prin Duh Sfânt cele din Sfânta Scriptură și pe care Sfinții părinți le-au lăsat ca îndreptar de credință, iar Puterile Cerești te-au însoțit în lucrarea ta și te-au cinstit:

Bucură-te, minte deschisă a primi cuvintele Duhului Sfânt;
Bucură-te, inimă curată și duhovnicească;
Bucură-te, ascultător dincolo de puterea omenească;
Bucură-te, cel ce ne faci a înțelege dincolo de rațiune;
Bucură-te, cel ce ai postit ca arhieria să îți fie ușoară;
Bucură-te, că ți-ai ținut sufletul îndreptat numai spre Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 2

Născut fiind în Constantionopol din părinți care lucrau meșteșugul aurului, ai crescut deprinzând și tu meseria aceasta și venind în vârstă ai început a face bijuterii topind aurul și făcându-l după forma cea mai potrivită, fără să știi că Dumnezeu voia pentru tine altă cale: ***Aliluia!***

Icosul 2

Erai blând cu firea, iubitor de săraci și mare miluitor al celor flămânzi, Sfinte Ioan, așa că ai adăpostit la tine în casă un călugăr pe nume Eusebie și petreceai cu dânsul ascultând cele ale credinței în Hristos Dumnezeu:

Bucură-te, că inima ta a început a se topi ca aurul în topitoare;
Bucură-te, că sufletul tău tânjea după rugăciune;
Bucură-te, că odată mergând pe cale cu Eusebie, s-a auzit glas din cer;
Bucură-te, că acesta glas i-a vorbit lui Eusebie monahul;
Bucură-te, că i-a zis: ”Nu ți se cade, părinte, să mergi de-a dreapta celui mare!”;
Bucură-te, că Dumnezeu prin asta a proorocit arhieria ta;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 3

Eusebie de îndată s-a dus la fericitul Eutihie, patriarhul Constantinopolului care te-a sfătuit să te călugărești, Sfinte Ioane, înțelegând prea bine vorbele Domnului și bucurându-se de un asemenea dar: ***Aliluia!***

Icosul 3

După tunderea în slujirea îngerească, ai fost făcut mai întâi diacon la catedrala Sfânta Sofia, Sfinte Ioan, apoi ai devenit sachelar adică purtător de chei al vistieriei, primind și dregătoria de vicar patriarhal pentru mănăstiri, iar noi te cinstim așa:

Bucură-te, că erai cel mai apreciat monah din Constantinopol;
Bucură-te, că te purtai cu bună cuviință;
Bucură-te, că erai iubit de toți ca un smerit slujitor al Domnului;
Bucură-te, că împlineai ascultările cu mare râvnă;
Bucură-te, că nu nedreptățeai pe nimeni;
Bucură-te, cel cinstit în mânuirea averii bisericii;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 4

Stând tu odată la rugăciune, ai văzut în vedenie o mulțime de sfinți care se veseleau în altar cântând prea frumos și fiind îmbăcați în haine strălucitoare, iar unul dintre ei ieșind a început să împartă dintr-un vas săracilor și vasul nu se deșărta, iar tu dădeai slavă lui Dumnezeu pentru cele ce vedeai: ***Aliluia!***

Icosul 4

Dar unul dintre săraci a strigat: ”Doamne, miluiește, până când nu se poate deșerta această pungă!” și punga de îndată s-a golit, iat tu ai înțeles că Dumnezeu te chema la rânduiala milostivirii către săraci, iar noi ne închinăm și grăim:
Bucură-te, că aurul topit al inimii tale a început a prinde formă;
Bucură-te, că Dumnezeu îl turnase în matca Lui;
Bucură-te, că Hristos a dăltuit din inima ta frumoasa milostenie;
Bucură-te, că te-ai arătat strălucitor în slujire cu razele de aur ale harului;
Bucură-te, că ochii tăi duhovnicești s-au deschis;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a învrednicit de mărite arătări;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 5

După un oarecare timp, patriarhul Eutihie s-a mutat la Domnul și cu voia lui Dumnezeu ai fost ales tu, Sfinte Ioan, ca un vrednic la hirotonisire, dar nu ai vrut să primești din smerenie deși toți se rugau cu lacrimi la Dumnezeu să îi păstorești: ***Aliluia!***

Icosul 5

Dar Dumnezeu nu te-a lăsat după voia ta, ci ți-a arătat o vedenie înfricoșătoare: de o parte vedeai cum marea se înălța până la cer și era un cuptor înfocat înfricoșat; iar pe de altă parte, mulțime de îngeri grăind astfel către tine: „Nu primești scaunul? Altul va fi, iar tu vei fi muncit de noi toți”.
Bucură-te, că îngerii ți-au vorbit;
Bucură-te, că imediat te-ai speriat;
Bucură-te, că te-ai supus lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai fost numit patriah al Constantinopolului;

Bucură-te, că deși calea nu a fost ușoară, Hristos te-a însoțit mereu;
Bucură-te, arhiereu binecuvântat, care din Cer te rogi acum lui Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 6

Dumnezeu te-a învrednicit cu darul de a face minuni, primind de la El puterea de a îmblânzi marea și furtuna, ai redat vederea unui orb punându-i pe ochi o părticică din Trupul lui Hristos și zicând: „Cel ce a tămăduit pe cel orb din naștere, Acela să te tămăduiască și pe tine”, ai vindecat ologi și ai lucrat toate spre slava Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 6

Făcându-se mare epidemie de ciumă în Constantinopol, te-ai rugat ca Dumnezeu să-Și întoarcă dreapta Sa mânie și a poruncit unui credincios să ia două vase unul gol și unul plin cu pietricele mărunte și să stea toată ziua unde se socoteau cei morți și să-i numere, mutând pietricele din vasul plin în cel deșert.
Bucură-te, că în prima zi slujitorul a numărat 323 de morți;
Bucură-te, că atunci ai proorocit, Sfinte Ioan, că molima se va încheia;
Bucură-te, că a doua zi slujitorul a socotit mai puțini morți;
Bucură-te, că a treia zi și mai puțini;
Bucură-te, că după o săptămână a încetat desăvârșit secera morții;
Bucură-te, că Dumnezeu a ascultat rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 7

Trăiai în înfrânare, Sfinte Ioan, căci punând stavilă trupului lucrai asupra patimilor pe care le-ai îmblânzit prin asceză și stăpânirea poftelor, și curățindu-te ai devenit vas curat în care Duhul Sfânt sălășluia cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul 7

Șase zile din săptămână nu gustai hrană deloc, iar în a șaptea zi doar puține verdețuri din grădină, și așa ți-a fost hrana în toți anii arhieriei, iar noi ne rugăm:
Bucură-te, că virtutea postirii te-a făcut să fii numit: ”Ioan postitorul”;
Bucură-te, că postind cu trupul, sufletul tău a primit aripi;
Bucură-te, că spuneai că nu există pocăință fără post;
Bucură-te, că ești mare sprijin celor care vor dar nu pot să postească;
Bucură-te, că ne întărești voința în a posti cum se cuvine;
Bucură-te, că ne hrănești cu har ca trupul să nu simtă înfrânarea;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 8

Te-am putea numi ”inventatorul ceasului cu deșteptător”, Sfinte patriarh Ioan, căci dorind să dormi cât mai puțin atunci cu pieptul lipit de genunchi, ți-ai făcut un ceas care să te trezească pentru a-I da slavă necontenit lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Acest ceas era în felul următor: ai înfipt o andrea într-o lumânare aprinsă și când ajungea făclia lumânării la andrea, cădea andreaua într-un vas de metal iar tu te trezeai de la zgomot, sfinte, iar de se întâmpla să nu auzi sunetul andrelei, petreceai noapte următoare fără somn.

Bucură-te, că petreceai în rugăciune continuă;
Bucură-te, că nevoința ta nu avea sfârșit;
Bucură-te, că te-ai luptat și ai biruit patimile;
Bucură-te, că ai supus demonii sub smerenia ta;
Bucură-te, că ai învins legiunile de diavoli cu rugăciunea;
Bucură-te, că Hristos te-a făcut părtaș Schimbării Lui la față pe Tabor;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 9

Mereu spuneai că cel ce dorește să se mântuiască făurește căi, Sfinte Ioan, și pentru aceasta te preocupai zii și noapte să Îi fii plăcut lui Dumnezeu în cuvinte, fapte și gânduri ca să primești răsplata bunătăților Raiului acolo unde Sfinții patriarhi se închină Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul 9

De multe ori ai întors înapoi năvălirile barbarilor cu trup și fără trup, izbăvind cetatea din pierzare cu rugăciunea și cu postul, iar turma ai păzit-o de vrăjmași căci rugăciunea ta era ca un scut apărător al celor care te cheamă:

Bucură-te, binecuvântat patriarh și milostiv iubitor de săraci;
Bucură-te, că erai numit ”tatăl sărmanilor”;
Bucură-te, că îi hrăneai și îi îngrijeai ca pe copii tăi;
Bucură-te, izbăvitorul celor năpăstuiți;
Bucură-te, mare râvnitor de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai dezrădăcinat toată răutatea;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 10

Ai aflat că în sâmbăta dinaintea Cincizecimii va fi alergare de cai, dar ai strigat cu glas tare: ”Alergarea cailor în sfânta zi a Rusaliilor să nu fie!”, și te-ai rugat

lui Dumnezeu să se facă un semn pentru înfricoșarea și stricarea acelui lucru păgânesc, iar Dumnezeu ți-a ascultat rugăciunea: ***Aliluia!***

Icosul 10

Făcându-se adunare la locul unde era obiceiul alergării cailor, din văzduh s-a iscat furtună cumplită cu tunete și fulgere, cu ploaie cu piatră mare, încât toți de frică au fugit, iar noi ne rugăm:

Bucură-te, cel se sfarâmi voința diavolului viclean;
Bucură-te, cel ce distrugi adunările celor fărădelege;
Bucură-te, că aduci furtună de risipire pentru cei ce uneltesc împotriva lui Dumnezeu;
Bucură-te, că risipești sfaturile neamurilor vrăjmașe lui Hristos;
Bucură-te, că rugăciunea ta este izbăvitoare;
Bucură-te, că ne aperi cu putere de arhiereu;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 11

Dumnezeu ți-a dat și putere asupra duhurilor necurate pe care le izgoneai din oameni, iar o femeie care avea bărbat îndrăcit a fost sfătuită de un sihastru din pustie: „Mergi la Prea Sfințitul Ioan, patriarhul Constantinopolului, că acela poate să-ți tămăduiască bărbatul!” iar aceasta, ascultând a primit vindecarea bărbatului ei prin rugăciunile tale, Sfinte Ioan, și noi ne bucurăm: ***Aliluia!***

Icosul 11

Mulți bolnavi primeau tămăduiri de la tine, Sfinte patriarh Ioan, și erai vestit pentru dezlegarea nerodirii pântecelui femeilor care alergau la tine cu credință.

Bucură-te, miluitorul celor necăjiți;
Bucură-te, că ai iubit copii, și pentru aceasta ai mijlocit nașterea lor;
Bucură-te, că dezlegi blestemele de pe neam;
Bucură-te, că faci roditoare femeile care au căzut pradă vrăjilor;
Bucură-te, că întărești sămânța bărbaților;
Bucură-te, că binecuvântezi rodul uniunii, ca pruncul să se nască sănătos;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 12

Nu ai iubit păcatul, Sfinte Ioan, dar ai iubit păcătoșii care alergau cu credință la duhovnic pentru iertarea păcatelor, așa încât ai scris un îndreptar de spovedanie numit ”Nomocanon” sau ”Canoanele întregitoare”, conținând canoanele de pocăință pentru păcatele mari, adaptând canoanele de îndreptare după starea de spirit și de pocăință a păcătosului, spre slava lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12

Ai păstorit turma până la adânci bătrîneți și ajungând la fericitul sfârșit ai trecut la lăcașurile cerești, Sfinte Ioan. În timp ce era dus sfântul tău trup, s-a apropiat de tine Nil conducătorul cetății, iar tu, primind sărutarea lui cea de pe urmă, deși erai mort i-ai șoptit acestuia oarecare cuvinte la ureche, pe care el nu le-a spus nimănui.

Bucură-te, că te-au îngropat înăuntrul altarului bisericii Sfinților apostoli;
Bucură-te, că vrednic ai fost de asemenea cinste;
Bucură-te, că cinstit ești și în Împărăția lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai căpătat îndrăzneală la tronul Lui;
Bucură-te, că te chemăm să fii ocrotitorul nostru;
Bucură-te, că alergăm la tine ca la un părinte;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 13 (de 3 ori)

Sfinte Ioan postitorul, te chemăm să vii cu puterea de arhiereu și să ne dai binecuvântarea cerească a izbăvirii de ispitele diavolești, de vrăji, de blesteme, de toată lucrarea necuraților demoni, risipește adunările vrăjitorilor și a celor ce uneltesc împotriva noastră, binecuvântează-ne cu rodirea pântecelui și adu bucuria în viața noastră, ca să te slăvim pe veci: ***Aliluia!***

Apoi, se zice din nou:

Icosul 1

Ai strălucit ca un scrib mult minunat al lui Dumnezeu, Sfinte Ioan, și Arhanghelul Gabriel ți-a fost mijlocitor a înțelege prin Duh Sfânt cele din Sfânta Scriptură și pe care Sfinții părinți le-au lăsat ca îndreptar de credință, iar Puterile Cerești te-au însoțit în lucrarea ta și te-au cinstit:

Bucură-te, minte deschisă a primi cuvintele Duhului Sfânt;
Bucură-te, inimă curată și duhovnicească;
Bucură-te, ascultător dincolo de puterea omenească;
Bucură-te, cel ce ne faci a înțelege dincolo de rațiune;
Bucură-te, cel ce ai postit ca arhieria să îți fie ușoară;
Bucură-te, că ți-ai ținut sufletul îndreptat numai spre Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!

Condacul 1

Prea cinstitului patriarh și multe nevoitorului Sfântului Ioan postitorul îi aducem aceste cuvinte de rugăciune, căci el a fost smeritul rob al lui Hristos și toată viața I-a slujit în smerenie și evlavie. Iar tu, Sfinte Ioan care te fericești acum în

tagma Sfinților arhierei din Ceruri, primește laudele noastre: ***Bucură-te, Sfinte Ioan postitorul, făuritor de dogme și mare ajutător credincioșilor în post!***

Apoi, zicem această:

Rugăciune

Sfinte patriarh Ioan postitorul, prin înfrânare și rugăciune neîncetată ai intrat în cetatea fericrii veșnice, fiind purtător de Dumnezeu încă din viață. Frumusețea dogmelor tale a luminat întreaga lume, Sfinte Ioan, căci slujindu-te de cuvânt în loc de cuțit ai tăiat toate învățăturile cele nedrepte și ai adus mare sprijin preoților duhovnici care găsesc în scrierile tale un îndreptar al tămădurii sufletești. Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te pentru noi să ne scoată din adâncul cel mai de dedesubt al ispitirilor și să îndrepte viața noastră așa încât să ne rugăm Lui cu inima curată, iar la sfârșitul vieții mijlocește pentru noi a ne mântui ca să ne bucurăm cu tine veșnic de slava Sfintei Treimi, acum și în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului ierarh Ioan, postitorul, patriarhul Constantinopolului şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2023/05/08/acatistul-sfantului-ierarh-ioan-postitorul-patriarhul-constantinopolului-2-septembrie/

https://salutis8.wordpress.com/2023/08/24/acatistul-sfantului-ierarh-ioan-postitorul-patriarhul-constantinopolului/

Imnografie

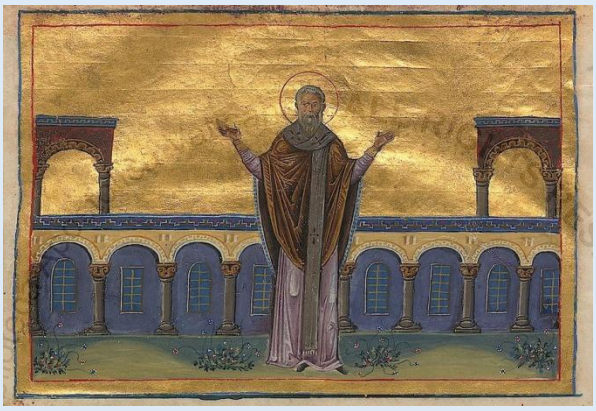

Troparul Sfântului ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului: Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Ioan, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Vieţile Sfinţilor - Viaţa celui între Sfinţi părintele nostru Ioan pustnicul, arhiepiscopul Constantinopolului

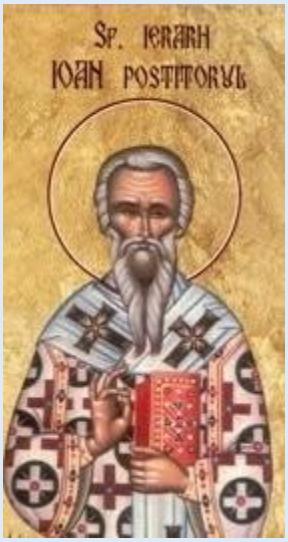

Cuvant Ortodox - Sfântul Ioan postitorul, arhiepiscopul Constantinopolului - 2 septembrie:
https://www.youtube.com/watch?v=ls1BxslX5Mg

***

Cel între sfinţi părintele nostru Ioan a fost pe vremea împăraţilor Iustin, Tiberie şi Mavrichie, născut în Constantinopol. Mai întâi a fost lucrător de aur, bărbat dreptslăvitor, iubitor de săraci, primitor de străini şi temător de Dumnezeu.

Acesta l-a primit pe un călugăr, anume Evsevie din Palestina, şi petrecea cu dânsul. Odată, ducându-se el pe cale, mergea călugărul de-a dreapta lui Ioan şi, iată, un om necunoscut i-a zis: "Nu ţi se cade, Părinte, să mergi de-a dreapta celui mare!", Dumnezeu înainte vestind spre dânsul că i se va încredinţa arhieria cea mare.

Auzind călugărul aceasta, a spus fericitului Eutihie, patriarhul Constantinopolului, iar Patriarhul l-a sfătuit pe Ioan să se călugărească, fiind vrednic de clerul bisericesc.

***

Stând la rugăciune în biserica Sfântului Lavrentie, i s-a întâmplat lui că a văzut o descoperire ca aceasta: mulţime de sfinţi se veseleau în altar şi toţi erau îmbrăcaţi cu haine albe şi strălucitoare şi cântau o prea frumoasă cântare; iar un oarecare a ieşit purtând un vas, din care, luând, împărţea la mulţimea săracilor care se adunaseră şi vasul nu se mai deşerta. Iar unul din săraci de strâmtorare striga: "Doamne, miluieşte, până când nu se poate deşerta această pungă!". Şi îndată punga a rămas deşartă. Această vedenie a avut-o cuviosul şi, venindu-şi

în fire, se miră de ceea ce văzuse. Aceasta, precum socotesc, însemna rânduiala lui ce avea să fie şi milostivirea cea mare către săraci.

***

După multă vreme Eutihie, patriarhul Constantinopolului, a murit şi cu voia lui Dumnezeu a fost ales Ioan, ca un vrednic la hirotonisire, dar nu voia, până ce a văzut o vedenie înfricoşată în acest fel: De o parte vedea cum marea se înălţa până la cer şi era un cuptor înfocat înfricoşat; iar pe de altă parte, mulţime de îngeri grăind astfel către dânsul: "Nu primeşti scaunul? Altul va fi, iar tu vei fi muncit de noi toţi". Unele ca acestea zicându-i îngerii cu îngrozire, s-a supus fără de voia lui şi l-au ales patriarh al Constantinopolului.

&&&

El a avut postire desăvârşită şi viaţa curată cu toată fapta bună, până la sfârşit, lucru pe care îl mărturisesc minunile lui.

***

Odată marea învăluindu-se foarte mult, Sfântul Ioan a alinat-o, cu rugăciunea şi cu semnul Crucii.

***

Pe un orb, anume Ioan de la Gaza, l-a luminat, punând pe ochii lui o părticică din trupul lui Hristos şi zicând: ***"Cel ce a tămăduit pe cel orb din naştere, Acela să te tămăduiască şi pe tine"***, şi îndată a văzut orbul.

***

Odată, când era ciumă mare în Constantinopol, cu voia lui Dumnezeu, cuviosul se ruga să-Şi întoarcă Dumnezeu dreapta Sa mânie. Şi a poruncit unui credincios slujitor al său să ia două vase, unul plin de pietricele mărunte, iar altul deşert, şi să stea toată ziua în locul unde se scoteau cei morţi, şi să-i numere, mutând pietricelele din vasul cel plin în cel deşert. Numărând slujitorul, a aflat în prima zi trei sute douăzeci şi trei de morţi, şi a spus Sfântului. Atunci el a proorocit că moartea va înceta, lucru care se arăta în fiecare zi. A doua zi, servitorul stând şi numărând în acelaşi loc, a aflat mai puţini scoşi din cei morţi, a treia zi şi mai puţini, iar la o săptămână a încetat cu desăvârşire secera morţii năpraznice, după proorocia Sfântului şi cu rugăciunile lui.

&&&

Înfrânarea lui era în acest fel: şase zile nu gusta hrană, iar a şaptea zi gusta numai puţin din verdeţurile grădinii, din pepeni, din struguri sau din smochine. Aşa i-a fost hrana lui în toţi anii arhieriei.

De dormit dormea foarte puţin, şi atunci, şezând cu pieptul lipit de genunchi, înfigând o andrea într-o lumânare aprinsă şi când ajungea focul lumânării la andrea, cădea andreaua într-un lighean şi se scula. Iar de se întâmpla să nu audă sunetul andrelei, toată noaptea următoare o petrecea fără de somn.

În rugăciune şi în nevoinţe multe petrecea neîncetat, luptându-se cu patimile. De multe ori a întors înapoi năvălirile barbarilor şi a izbăvit cetatea din pierzare cu rugăciunea şi cu postul.

Turma sa şi-a păzit-o de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi şi era foarte milostiv; tatăl sărmanilor, hrănitorul săracilor, izbăvitorul celor năpăstuiţi şi râvnitor de Dumnezeu, dezrădăcinând toată răutatea.

***

Odată, într-o zi de vineri, i s-a spus Sfântului că dimineaţă va fi alergarea cailor şi era sâmbăta Cincizecimii. Deci a răspuns Sfântul: ***"Alergarea cailor în sfânta zi a Rusaliilor să nu fie".*** Şi căzând în genunchi, s-a rugat lui Dumnezeu să fie vreun semn pentru înfricoşarea şi stricarea unui lucru ca acela, care s-a şi făcut. Pentru că, făcându-se adunarea la locul unde era obiceiul şi începând alergarea şi privelişte a, din văzduh s-a iscat furtună cumplită cu tunete şi fulgere, cu ploaie cu piatră mare, încât toţi de frică au fugit.

***

Mai avea cuviosul putere şi asupra duhurilor necurate pe care le izgonea din oameni. O femeie, având bărbat îndrăcit, l-a dus la un sihastru în pustie, iar acela i-a zis: "Mergi la Prea Sfinţitul Ioan, patriarhul Constantinopolului, că acela poate să-ţi tămăduiască bărbatul!" Făcând aceasta, femeia şi-a câştigat dorirea, pentru că luându-şi bărbatul tămăduit cu rugăciunile cuviosului, s-au dus bucurându-se la locul lor.

***

Mulţi bolnavi câştigau tămăduiri şi la multe femei se dezlegau legăturile nerodirii, cu rugăciunile lui.

Păscând bine cuvântătoarea turmă până la bătrâneţe, a ajuns la fericitul sfârşit şi a trecut de la pământ la cereştile lăcaşuri.

În timp ce era dus sfântul lui trup, a venit la dânsul, spre sărutare, Nil, slăvitul eparh, şi, plecându-se, l-a sărutat. Iar Sfântul, mort fiind şi toţi văzând şi mirându-se, a şoptit oarecare cuvinte la urechea lui Nil eparhul, pe care el nu le-a spus nimănui.

Deci, l-au îngropat pe el înăuntrul altarului bisericii Sfinţilor apostoli, ca pe un vrednic, slăvind şi binecuvântând pe minunatul între sfinţi Dumnezeu, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh. Amin.

Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului - drumul spre sfințenie

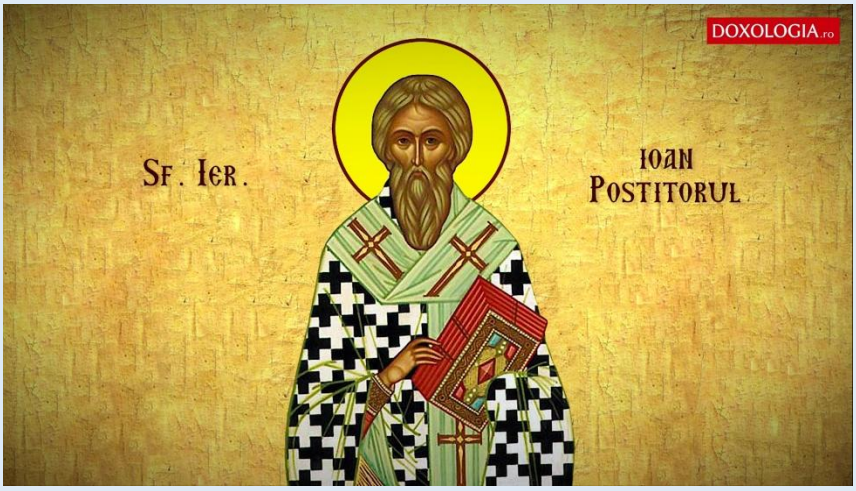

Primind multe daruri, pentru că postea aspru și dormea foarte puțin, având mereu grija celor săraci și bolnavi, Sfântul Ioan a făcut multe minuni, spunând cuvinte de folos chiar și după ce murise.

***

Trăind în secolul al II-lea, Sfântul Ioan avea în inimă dragostea Domnului și venea adesea în întâmpinarea săracilor. Primind la el un călugăr, i s-a adeverit printr-un om necunoscut că va fi mai mare ca acel monah, așa că, fără de voia lui chiar, a fost ales patriarh al Constantinopolului, după ce a murit fericitul Eutihie.

Postind desăvârșit și dormind foarte puțin, avea puterea de a liniști marea și de a-i tămădui pe cei bolnavi, oprind cu rugăciunea o epidemie de ciumă.

Biruia și duhurile rele și le dezlega pe femeile care nu puteau da naștere pruncilor.

Ajuns la bătrânețe și trecând la cele veșnice, a fost condus pe ultimul drum de către Nil, eparhul. Și, cu toate că murise, Sfântul Ioan i-a spus câteva cuvinte eparhului, spre uimirea tuturor.

Sfintele sale moaște au fost îngropate în altarul bisericii Sfinților apostoli.

Sinaxar 2 septembrie

În această lună (septembrie), în ziua a doua pomenirea Sfântului mucenic Mamant (sau Mamas).

Acest sfânt a trăit în a doua jumătate a secolului al III-lea şi era din cetatea Gangra, în Paflagonia (Asia Mică). Părinţii săi erau creştini, şi fiind prinşi pentru credinţă în Hristos şi băgaţi în temniţă, Mamas (Mamant) s-a născut acolo, în închisoare.

Murind părinţii lui în temniţă, fericitul acesta a fost luat de o femeie creştină, anume Ammia, care l-a crescut. Şi deoarece copilul striga adesea pe maică-sa zicând "mama", ea i-a pus numele Mamant.

Iar dacă s-a făcut de cincisprezece ani, aflându-l că este creştin, l-au prins şi l-au bătut cu toiege, şi spânzurându-i un plumb pe grumaz l-au aruncat în mare. Dar prin dumnezeiască putere, mântuit de primejdie, s-a ascuns într-o peşteră, şi se hranea cu lapte de ciută. Şi iarăşi prinzându-l, l-au supus la şi mai grele chinuri şi, spintecându-i-se pântecele cu suliţe de fier, s-a mutat din lumea aceasta.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor şi drepţilor Eleazar şi Fineas, fiul său, preoţi ai Vechiului Legământ.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor 3628 de mucenici din Nicomidia.

Sfinţii 3628 de mucenici din Nicomidia au suferit chinurile sub împăraţii Diocleţian (284-305) şi Maximian (284-305). Aceştia erau creştini ce veneau din Alexandria (Egipt), unde au cunoscut credinţa creştină odată cu mucenicia Sfântului Petru, arhiepiscop de Alexandria (25 noiembrie).

Luându-şi femeile şi copiii cu ei, aceştia au venit în Nicomidia şi prezentat pe ei înşişi de bună voie în faţa chinuitorilor spunând simplu: "Noi suntem creştini". La inceput Diocleţian a încercat să-i convingă să renunţe la Hristos, dar văzând că nu ajunge la nici un rezultat, a poruncit să li se taie capetele, iar trupurile să fie aruncate într-o groapă în flăcări.

Mulţi ani după aceea, moaştele sfinţilor mucenici s-au descoperit în diferite împrejurări minunate şi pline de har.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinţi părintelui nostru Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului (582-595).

Acest între sfinţi părintele nostru Ioan, a trăit pe vremea împărăţiei lui Iustin II (565-578), Tiberiu şi Mauriciu. S-a născut în Constantinopol, şi a fost lucrător de aur, om evlavios şi iubitor de săraci şi de străini, şi temător de Dumnezeu.

Acesta a primit pe un monah anume Eusebie, ce venea din Palestina. Acesta umblând pe cale de-a dreapta sfântului auzea zicându-i-se: "Nu-ţi este îngăduit Avva să mergi de-a dreapta celui mai mare". Prin aceasta Dumnezeu arăta de mai înainte arhieria care avea să i se dea.

Apoi a fost cunoscut de Sfântul Eutihie scolasticul şi arhiereul lui Dumnezeu, care l-a sfătuit să se tundă ca fiind vrednic să intre în rândul clericilor.

Fiind el încă diacon, a venit la biserica Sfântului Laurenţiu în amiaza zilei. Şi a aflat acolo pe un oarecare pustnic, pe care nu-l ştia nimeni de unde era venit; şi acesta arăta sfântului treptele jertfelnicului. Şi iată acolo se vedea mulţime mare de sfinţi şi glas amestecat de cântare minunată, şi toţi erau îmbrăcaţi în veşminte albe strălucitoare.

Ajungând el împărţitor şi slujitor al banilor bisericii, când se întorcea de la şes şi avea numai o pungă, dăruia la săracii ce veneau la el, iar punga nu se golea. Dar ajungând la locul ce se cheamă Boul, un oarecare dintre săraci striga şi zise: "Doamne miluieşte până când se va deşerta această pungă". Şi numaidecât punga rămase deşartă. Iar sfântul căutând spre acela, cu un chip înfricoşător, îi zise: "Dumnezeu să te ierte, frate".

După adormirea patriarhului Eutihie, voind ca să fie hirotonit, nu se supunea poruncii până ce a văzut această vedenie înfricoşătoare: marea se suia până la cer, şi un cuptor de foc înfricoşător şi mulţime de îngeri care ziceau aşa: "Nu poate fi într-alt chip, ci taci; că altfel vei ispiti şi una şi alta". Şi acestea îi ziceau cu asprime. Atunci, deşi nu voia, s-a dat pe sine de a fost hirotonit patriarh al Constantinopolului, petrecând cu nevoinţă desăvârşită şi cu viaţă cinstită prin toată fapta bună până la sfârşit.

Acesta trecând pe mare (pe la Evdomon), şi făcându-se mare furtună, cu rugăciunea sa şi cu semnul crucii, a adus marea la linişte.

Ioan Gazeanul, scolasticul, pătimind de curgerea ochilor, şi luând împărtăşanie de la sfântul, care zicea: "Trupul lui Hristos, Celui ce a tămăduit pe cel din naştere orb", l-a sărutat şi s-a tămăduit.

Fiind moarte mare, a dat unui om credincios două coşniţe; una deşartă şi alta plină de ghioci, şi îi zise: "Stai la locul ce se numeşte Boul şi numără morţii câţi trec, deşertând ghiocii în coşniţa cea deşartă. Şi făcând aceasta o dată şi de două ori, a cunoscut că în întâia zi au ieşit afară trei sute douăzeci şi trei de suflete, şi a doua zi făcând asemenea, a cunoscut că a mai încetat puţintel. Şi făcând aceasta şapte zile, află că s-a potolit de tot molima datorită rugăciunii sfântului.

La înfrânare atât se nevoia, încât n-a băut apă şase luni, fără cât numai miezul unei lăptuci i-a fost şi mâncare şi băutura, sau puţintel pepene; ori struguri sau smochine, schimbându-le. Acestea i-au fost hrana, în treisprezece ani şi jumătate ai arhieriei sale.

Iar somnul lui era, şezând cu pieptul lipit de genunchii săi. Înfigea o undrea într-o lumânare aprinsă, şi când ajungea focul lumânării la undrea, cădea undreaua într-un lighean, şi se trezea. Iar de se întâmpla să nu audă sunetul undrelei, toată noaptea următoare o petrecea fără somn.

O dată, o femeie, fiindu-i bărbatul îndrăcit, şi năzuind către un oarecare om pustnic, îi zise acela: "Mergi la prea sfântul Ioan, patriarhul Constantinopolului, că acela îl va lecui". Şi făcând aşa n-a greşit, că luând tămăduirea bărbatului ei cu ruga sfântului, se duse veselă la casa ei. Cu ruga acestuia şi femei sterpe au născut, şi mulţi bolnavi s-au tămăduit.

Răposând sfântul cu pace, şi mergând prea măritul Nil eparhul să-l sărute, l-a sărutat şi sfântul pe el, văzând toţi şi mirându-se. A fost îngropat înăuntrul altarului Sfinţilor apostoli, precum era vrednic, mărind pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Diomid, care fiind spintecat cu sabie, s-a săvârşit; a Sfântului Iulian, căruia zdrobindu-i-se capul cu lemn, s-a săvârşit; a Sfântului Filip, care de sabie s-a săvârşit; a Sfântului Evtihian, care pe grătar de foc s-a săvârşit; a Sfântului Isihie, care sugrumat, s-a săvârşit; a Sfântului Leonid, care de foc s-a săvârşit; a Sfântului Eutihie, care fiind răstignit, s-a săvârşit; a Sfântului Filadelf, căruia îngreunându-i-se grumajii cu piatră, s-a săvârşit; a Sfântului Melanip, care de foc s-a săvârşit; şi a Sfintei Partagapi, care în mare s-a săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Aitala şi Amun.

Aceşti sfinţi au fost pârâţi către Vaud, ighemonul Adrianopolei din Tracia, că sunt creştini. Deci întrebându-i să-şi spună neamul şi vrednicia ce au, ei au răspuns că sunt creştini. Apoi poruncindu-le să jertfească la idoli şi ei neplecându-se, i-au bătut cu vine de bou atât de mult, încât în bătaie şi-au dat sufletele în mâna lui Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sinaxar - Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului - 2 septembrie

Sfântul Ioan postitorul a fost patriarh al Constantinopolului între anii 582-595. Supranumele este o recunoaștere a caracterului profund ascetic al vieții sale duhovnicești.

S-a născut în Constantinopol într-o familie de bijutieri. Patriarhul Ioan al III-lea Scolasticul, văzând evlavia și natura sa împăciuitoare l-a hirotonit diacon al bisericii Aghia Sophia din Constantinopol dându-i în același timp responsabilități legate de asistența săracilor din cetate. A devenit apoi responsabil pentru mânăstirile subordonate.

Sfântul Ioan trăia o viață austeră, smerită și plină de nevoințe. Tocmai din acest motiv a fost supranumit „postitorul”.

Împăratul Tiberius al II-lea, cunoscând calitățile lui Ioan a rânduit să fie ales în anul 582 patriarh al Constantinopolului.

Sfântul Ioan a fost cel care, într-un sinod din anul 588, a hotărât ca unul dintre titlurile patriarhului constantinopolitan să fie de patriarh ecumenic, titlu purtat de patriarhii tronului ecumenic până astăzi.

De la Sfântul Ioan postitorul ne-au rămas și câteva scrieri importante între care amintim câteva omilii, un set de sfaturi pentru monahi, însă cele mai importante lucrări ale sale se referă la instrucțiunile pentru preoții care spovedeau.

Sunt bine cunoscute așa-numitele Canoane ale Sfântului Ioan postitorul, propriu-zis un manual de instruire a clericilor cu privire la modalitatea de a oferi sfat duhovnicesc și canoane de pocăință și îndreptare pentru diversele păcate săvârșite.

Sfaturile pe care le dă preoților sunt pline de înțelepciune privind nu doar păcatul făcut, ci mai ales dispoziția sufletească a celor ce se pocăiesc.

Am socotit că noi , scrie Sfântul Ioan , trebuie pentru cei ce cu curăţenie se pocăiesc, şi cu sârguinţă îşi chinuiesc t rupul cu aspre petreceri , şi cu mulţumire îşi schimbă viaţa împotriva răutăţii celei mai dinainte , după măsura înfrânării să cumpănim pentru dânşii şi împuţinarea timpului pocăinţei . Adică, dacă cineva ar primi a nu bea vin în zi le rânduite, am judecat şi noi să -i ridicăm un an , din anii certării celei rânduite de Părinţi pentru greşeala lui . Aşişderea şi de ar jura înfrânare de carne până la un timp , alt an am socotit a -i curma . Iar dacă de brânză şi de ouă, sau de peşte, sau de untdelemn, şi aşa, pentru fiecare înfrânare din felurile cele ca acestea, un an să- i ridicăm. Aşişderea şi, de va alege cu dese plecări de genunchi a îmblânzi pe Dumnezeu , să facem asemenea . Şi mai ales de va arăta filotimie către milostenie, şi nu-şi va opri voinţa cea după putere.

Lucrarea sa a fost de o însemnătate pastorală deosebită. A ghidat de atâtea veacuri pe preoții care au ascultat mărturisirile greșelilor creștinilor și au putut astfel să găsească în opera Sfântului Ioan un dreptar și un sprijin în procesul de tămăduire.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Mamant; Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului

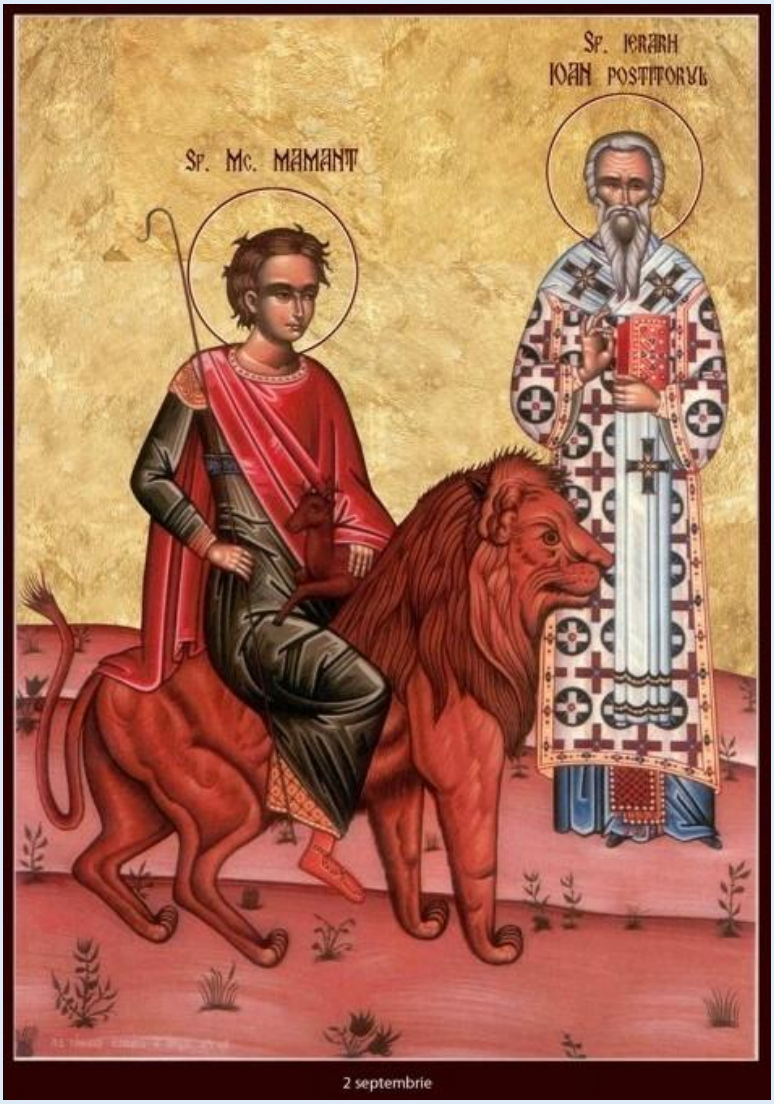

Pe vremea împăratului Aurelian, în cetatea Gangra, trăiau un bărbat Teodot şi soţia sa Rufina. Aceştia fiind creştini au fost trimişi în Cezareea Capadociei la dregătorul Faust şi au fost întemniţaţi. Rufina însă era însărcinată şi după ce a născut copilul, fiind supusă la multe chinuri, a murit.

O femeie de neam bun, Amia, l-a luat ca pe un fiu al ei pe prunc, iar timp de cinci ani n-a vorbit. După aceea, multă vreme zicea numai „mama” în limba siriacă, de aceea l-a şi numit Mamant.

Deci, ajungând el în vârstă, a fost silit să aducă jertfe idolilor, dar, nesupunându-se, a fost străpuns cu suliţa, dându-şi astfel sufletul în mâinile Domnului.

***

Tot astăzi, pomenim şi pe Sfântul Ioan postitorul, care ajungând patriarh se nevoia mult, mâncând o dată pe săptămână puţine verdeţuri, se ruga, dormea puţin şi era milostiv faţă de săraci. De aceea s-a învrednicit de darul facerii de minuni.

Sfântul Ioan postitorul este primul patriarh de Constantinopol care a primit numele de patriarh ecumenic.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mucenic Mamant; Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului

Sfântul Mucenic Mamant

1. Sfântul mucenic Mamant († 275) a fost fiul patricianului Teodot, iar mama sa a fost Rufina. În timpul persecuțiilor din secolul al III-lea, aceștia au fost aduși din provincia Gangara la guvernatorul Cezareei Capadociei, Faust, unul dintre aprigii prigonitori ai creştinilor. Fiind întemnițați, Rufina a născut pe Sfântul Mamant în temniță, după care a murit fiind martirizată.

La porunca lui Dumnezeu o femeie pe nume Amina a luat în grija sa pruncul Rufinei. Ajungând la maturitate, Sfântul Mamant s-a remarcat ca și părinții săi în mărturisirea credinței în Domnul nostru Iisus Hristos.

Fiind arestat de către delegatul împăratului Aurelian (270-275), un anume Democrit, este trimis în Egeea, unde se afla împăratul, pentru a fi judecat și osândit chiar de împărat, deoarece făcea parte dintr-o familie nobiliară.

Nevrând să renunțe la credință și mărturisind pe Mântuitorul Iisus Hristos ca singurul Împărat al cerului și al pământului, el a fost supus la chinuri și a suferit moarte martirică în anul 275.

2. Sfântul Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului (582-595), a trăit în vremea împăraților Justin al II-lea (565-578), Tiberiu al II-lea (578-582) și Mauriciu (582-602). Patriarhul Eutihie al Constantinopolului l-a povățuit să îmbrace haina monahală.

După mutarea patriarhului Eutihie la Domnul, Ioan a fost ales patriarh în locul lui. I se spune postitorul, pentru viața lui de postiri și rugăciuni necurmate. Pentru aceasta Dumnezeu l-a învrednicit cu darul săvârșirii minunilor și al proorocirii. A fost îngropat în Biserica Sfinții apostoli din Constantinopol.

Proloagele din 2 septembrie

Luna septembrie în 2 zile: Sfântul mucenic Mamant (†275)

Pe vremea lui Aurelian împăratul (270-275) creştinii erau siliţi să jertfească idolilor. Şi era în cetatea Gangra un bărbat, om ales din sfatul cetăţii, anume Teodot şi avea soţie pe Rufina. Şi de vreme ce nu au jertfit idolilor, au fost trimişi în Cezareea Capadochiei, la dregătorul Faustus. Şi au fost aruncaţi de acesta în temniţă. Şi Rufina era însărcinată. Deci, ştiindu-şi neputinţa trupului său şi cruzimea chinurilor, Teodot se rugă cu osârdie Domnului că mai bine să moară înainte de chinuri, decât să se lepede cumva de credinţă din pricina lor. Şi a fost auzit de Dumnezeu şi a murit, iar Rufina, urmând pe soţul ei, după ce a născut pruncul, a murit şi ea.

Şi înştiinţându-se de aceasta o femeie, de bun neam, Amia, din cetate, mergând la temniţă, a îngropat trupurile Sfinţilor, iar pe prunc l-a luat că fiu al ei că îi era şi drag, măcar că cinci ani n-a vorbit. Iar după aceea, multă vreme zicea numai mama în limba siriană; de aceea s-a şi numit Mamant.

Deci, ajungând el în vârstă, după moartea mamei sale Amia, a fost silit şi el să jerfească idolilor, dar nesupunându-se, a fost dat la chinuri. Şi a fost răpit de îngeri în munte, unde, cu porunca lui Dumnezeu, mulgea ciutele sălbatice şi, făcând brânză o împărţea săracilor.

L-au prins însă şi l-au chinuit şi la fiare l-au dat, dar a rămas neatins. Iar la sfârşit, cu sulița l-au străpuns. Şi curgând sângele din el ca apa, s-a aşezat într-o peşteră, afară din cetate, ca să se odihnească. Şi acolo şi-a dat duhul, cu bucurie, în mâinile Domnului.

Întru această zi, pomenirea celui între Sfinţi, părintele nostru Ioan pustnicul, patriarhul Constantinopolului († 595)

Acest între Sfinţi, părintele nostru Ioan a trăit pe vremea împăraţilor Justin (565-578), Tiberiu (578-582) şi Mauriciu (582-602) şi s-a născut în Constantinopol. Şi a fost mai întâi lucrător în aur, om evlavios, iubitor de săraci şi temător de Dumnezeu. Deci, pentru multele lui fapte bune şi pentru milosteniile ce făcea,

după sfatul patriarhului de atunci, Eutihie cel învăţat, a intrat în tagma călugărească şi, după puţin timp, a fost sfinţit diacon.

Iar după treisprezece ani de păstorie, patriarhul Eutihie mutându-se din lumea aceasta, cuviosul Ioan a fost silit, nevrând el, de a primi scaunul patriarhiei Constantinopolului. Şi, pe tron de patriarh fiind, nu se lepăda de pustniceştile nevoinţe, postea, mâncând o dată pe săptămână, priveghea la rugăciune, dormind somn foarte puţin şi era foarte milostiv, tată sărmanilor, izbăvitor năpăstuiţilor şi râvnitor către urmarea Evangheliei Domnului, de la care şi darul facerii de minuni a primit.

Sfântul Ioan pustnicul este şi cel dintâi patriarh de Constantinopol, care a luat numele de patriarh ecumenic, adică primul patriarh din împărăţia Bizanţului.

Şi aşa, petrecând în nevoinţe şi în viaţă cinstită şi făcând multe minuni în viaţa sa, cuviosul patriarh s-a numărat cu Sfinţii, mutându-se la Domnul.

Întru această zi, cuvânt despre un tânăr ce dezbrăca pe morţi, care s-a pocăit.

Sfântul părintele nostru Ioan monahul, cel din Tebaidă, ne-a spus aceasta: "A fost un tânăr în cetate, care foarte mult rău făcea şi cumplit greşea, prădând mor-mintele. Iar după ce şi-a adus aminte de judecata lui Dumnezeu, şi primind frica în inima sa, s-a smerit pe sine foarte şi s-a pocăit de păcatele sale cele multe.

Şi venind la un mormânt, căzând plângea cu faţa la pământ pentru viaţa sa cea dinainte, neîndrăznind să scoată glas; nici nu chema pe Dumnezeu, că se vedea nevrednic, pentru viaţa lui trecută. Şi s-a închis într-un mormânt mai înainte de moarte, deznădăjduit de viaţa sa.

Iar trecând o săptămână, deodată au năvălit dracii asupra lui, chiuind şi zicând aşa: "Unde este nebunul şi spurcatul acela necurat care, de desfrânări săturându-se, acum întreg la minte se face şi lui Dumnezeu se arată prieten şi evlavios, el care nici creştin măcar nu este, că ce bunătăţi poţi nădăjdui umplându-te de atâtea răutăţi? Şi de ce nu te scoli degrabă de aici şi la cele obişnuite cu noi să mergi? Iată, te aşteaptă pe tine desfrânaţii şi precupeţii. De ce nu te duci degrabă, ca să te saturi de poftele tale? Iar de nu, apoi îndată va veni asupra ta judecată. Ce te omori singur? Şi ce te grăbeşti singur spre chinuri, ticălosule? Oare nu eşti al nostru şi au nu nouă te-ai făgăduit? Şi toată fărădelegea ai făcut-o şi nouă tuturor eşti îndatorat? Oare, îndrăzneşti să ne răspunzi nouă?" Şi această răutate şi pacoste pricinuindu-i, petreceau dracii lângă dânsul.

Iar tânărul se întărea cu ajutorul şi cu puterea lui Dumnezeu şi biruia neputincioasa lor putere, nerăspunzându-le lor. Iar după multă vreme, neplecând dracii de lângă dânsul, şi nimic sporind, multe rele grăindu-i, prinzându-l cu sila şi bătându-l cumplit, au ieşit de la dânsul, lăsându-l abia viu. Iar el, puţin putând să se mişte, suspina ca şi când îşi trăgea sufletul întru sine.

Iar cei de aproape ai săi, care-l căutau pe el, aflându-l, îl întrebau din care pricină a ajuns la locul acesta, neştiind cele din inima lui. Şi-l sileau ca să-l ducă la casa lui şi foarte îl îndemnau să meargă cu dânşii, iar el nu i-a ascultat pe ei.

Apoi zicea: "Mai de folos îmi este mie să mor în mormintele acestea, decât întru nişte păcate ca acestea să vieţuiesc în lume."

Şi s-au dus de la dânsul ai săi, neînduplecându-l. Şi s-au dus de la dânsul şi dracii, strigând zi zicând aşa: "Ne-a biruit pe noi, cu darul lui Dumnezeu şi cu a sa răbdare. Şi n-a mai văzut rele de la draci şi fără primejdie a vieţuit în morminte, până la sfârşitul vieţii sale."

Povestire din Everghnostii, despre fratele ce singur îşi cerea judecata.

Doi fraţi trupeşti s-au lepădat de lume. Dintre ei, unul ce şedea în muntele Eleonului, înfocându-se la inimă, într-o zi de mare umilinţă, s-a pogorât în Sfânta Cetate.

Şi mergând la dregător i-a mărturisit lui păcatele sale, zicându-i: "Pedepseşte-mă după lege".

Iar dregătorul, minunându-se, a zis fratelui: "Cu adevărat, omule, pentru că tu singur ai mărturisit, eu nu îndrăznesc a te judeca pe tine mai înainte de judecata lui Dumnezeu, că poate te-a şi iertat."

Deci, ducându-se fratele, şi-a pus fiare la picioare şi la grumaji şi s-a încuiat pe sine în chilie. Iar când venea vreodată cineva, şi-l întreba, zicând: "Cine ţi-a pus ţie, părinte, acest fel de fiare grele?", el răspundea: "Dregătorul".

Deci, mai înainte de sfârşitul său cu o zi, un înger, stând înainte lui, i-au căzut îndată fiarele de la dânsul.

Şi a doua zi, venind cel ce slujea lui şi întrebându-l cine a dezlegat fiarele de pe dânsul, a răspuns: "Fratele, cel ce a dezlegat păcatele mele. Că s-a arătat mie ieri, zicând: "Iată, pentru răbdarea ta, s-au dezlegat toate păcatele tale." Şi s-a atins cu degetul lui de fiare şi îndată au căzut de la mine". Şi aceasta zicând, fratele a adormit numaidecât.

Dumnezeului nostru slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 2 septembrie

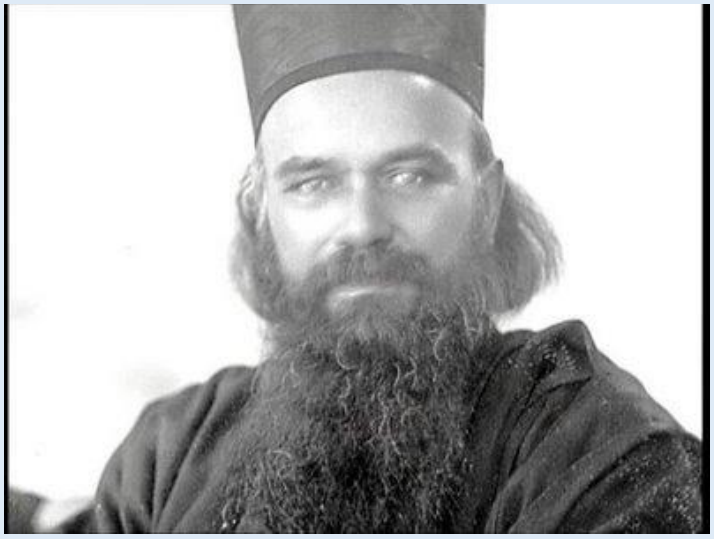

Pomenirea Sfântului mucenic Mamant

Acesta s-a născut în Paflagonia, din vestiţi părinţi creştini, Theodot şi Rufina. Părinţii lui au fost întemniţaţi pentru credinţa în Hristos. Mai întâi a murit tatăl, care era întemniţat; apoi a murit maica lui, Rufina, de îndată ce 1-a născut pe el, pruncul Mamant. Aşa s-a aflat pruncul viu, între trupurile moarte ale părinţilor lui.

Dar Dumnezeu de grijă purtătorul a trimis un înger la o femeie văduvă nobilă, pe nume Ammia. Ammia 1-a văzut pe înger în vis: el îi poruncea să meargă la temniţă şi să ia copilul.

Eparhul cetăţii i-a îngăduit Ammiei să meargă şi să îngroape morţii, şi să ia pruncul la casa ei.

Mamant nu a grăit până întru al cincilea an al vieţii lui, şi atunci, primul cuvânt pe care 1-a rostit a fost Mama. De aceea s-a şi numit Mamant. Copilul Mamant a dat dovadă de neobişnuită agerime la studiul cărţii.

Cum era crescut întru toată rânduiala credinţei creştine, el nu şi-o ascundea pe aceasta, ci o mărturisea şi faţă de ceilalţi copii şi râdea de idoli, în timpul domniei lui Aurelian a fost o crudă prigoană contra creştinilor, în care păgânii nu i-au iertat nici măcar pe copii.

Mamant era în vârsta de cincisprezece ani când a fost adus înaintea tribunalului împăratului, împăratul i-a zis că este suficient dacă se va lepăda de Hristos verbal.

Dar Mamant i-a răspuns: "Nici cu inima şi nici cu buzele nu mă voi lepăda de Domnul şi Dumnezeul meu, Iisus Hristos."

Împăratul a poruncit biciuirea lui, arderea lui cu făclii, iar la urmă aruncarea lui în mare. ***Dar îngerul Domnului 1-a scăpat, şi 1-a dus la un munte înalt de lângă Cezareea. El a vieţuit în acel munte, în singurătate, tăcere şi rugăciune. Fiarele sălbatice s-au îmblânzit de rugăciunile şi de sfinţenia vieţii lui.***

El a fost după o vreme aflat de chinuitori şi adus din nou la judecată, fiind din nou torturat bestial. Dar scăpând cu ajutor dumnezeiesc şi de foc şi de aruncarea la fiare sălbatice, el a fost ucis de un popă idolesc care 1-a străpuns cu un trident. Aşa şi-a săvârşit mucenicească alergare acest fiu de mucenici, rămânând pururea credincios Domnului Hristos Iisus în toate chinurile lui.

Din sfintele moaşte ale Sfântului mucenic Mamant izvorăsc multora minunate tămăduiri.

Pomenirea Sfântului Ioan, postitorul, patriarhul Constantinopolului

Acest sfânt se prăznuieşte şi la 30 august. *(împreună cu alţi doi mari patriarhi ai Constantinopolului: Sfinţii Alexandru şi Pavel.)*

Sfântul Ioan, postitorul a fost mai întâi lucrător în aur, dar din pricina marii lui evlavii şi sfinţeniei vieţii şi prin rânduiala tainică a lui Dumnezeu, el a fost hirotonit întru preot.

Odată, tânăr fiind, Ioan mergea alături de Eusebie, monah din Palestina. Deodată un glas a grăit către Eusebie monahul: «Nu ţi se cuvine ţie, Avva, să mergi la dreapta celui mai mare!» Acela a fost glas de la Dumnezeu, prin care se prorocea înalta slujire la care avea să fie chemat în scurt timp Ioan aurarul.

Ioan a fost ridicat în scaunul patriarhal al Constantinopolului în urma fericitului Eutihie.

El nu a voit mai întâi să primească această mare slujire, dar în urma unei vedenii înfricoşate, a primit. Sfântul Ioan a fost un mare postitor, mijlocitor pentru oameni înaintea lui Dumnezeu şi făcător de minuni, până la moartea lui şi dincolo de ea.

El a trecut la ceruri la anul 595.

După moartea lui s-a aflat că o lingură de lemn, o cămaşă de in şi un strai vechi au fost singura lui avere.

Sunt vestite scrierile lui despre pocăinţă şi despre mărturisire.

Pomenirea Sfântului şi dreptului Eleazar

Acesta a fost fiul lui Aaron şi al doilea în rang între marii preoţi ai poporului lui Israel. El 1-a ajutat pe Moise să numere poporul lui Israel şi pe Isus al lui Navi să împartă Pământul Făgăduinţei celor douăsprezece Seminţii.

El a păzit cu credinţă Cortul Mărturiei la Silo şi s-a săvârşit către Domnul cu pace.

Pomenirea Sfintei Icoane făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Kaluga

[Vezi Cugetarea dintru această zi].

Cântare de laudă la Sfântul mucenic Mamant

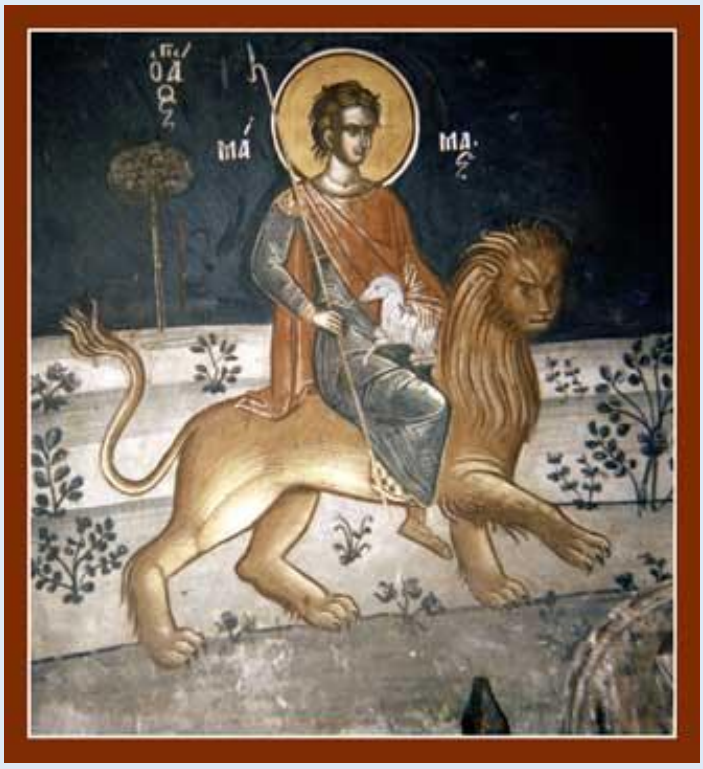

Sfântul Mamant în temniţă s-a născut,
Înrudindu-se cu Hristos din întâia lui zi.

Ai lui tată şi maică, lui Hristos mucenici,
Întru al temniţei întuneric se aflau
Când s-a născut copilul.

Tânărul Mamant singur cincisprezece ani orfan a trăit
Întru această temniţă care este lumea.

Mângâierea lui şi lumina lui
Strălucit-au pe a lui faţă doar din Faţa lui Dumnezeu:
Faţa lui Hristos fostui-a lui lumină,
Mângâiere, împlinire şi îndestulare.

Mamant sfântul tânăr pe Domnul Hristos L-a slăvit,
El L-a slăvit cu fapta şi cu cuvântul,
Cu rugăciunile duhului şi cu-a trupului curăţie.

A Domnului iubire mai scumpă i-a fost
Decât rătăcita lume, ce omului îi e chin şi minciună.
El pe Dumnezeu L-a slăvit şi pe al Lui Fiu Preacurat

Şi prieten s-a făcut a toată Zidirea,
Al sălbaticei pustietăţi, al pădurii şi fiarelor,
Al caprelor sălbatice şi-al leilor fioroşi.

Domnul Dumnezeu pe Sfântul Mamant, al Lui prieten,
Atunci l-a dăruit cu harul cel minunat
Al Duhului Sfânt.

Cu acesta Sfântul pe torţionari de râs i-a făcut,
Şi pe mulţi dintre ei la Hristos i-a adus.

Întregul imperiu în frunte cu împăratul
S-au pus împotriva unui copil,
Dar dreapta lui Dumnezeu cu copilul a fost,
El trecând prin chinuri, pe Dumnezeu L-a slăvit.
Imperiul şi-mpăratul s-au prefăcut în ţărână,
întru nimicul ţarinii împrăştiate de vânt.

Pe când tânărul Mamant domneşte,
chiar acum, cu Hristos,
Şi se bucură veşnic cu-ai Lui îngeri în ceruri.

Cugetare

Viaţa Bisericii Ortodoxe ne pune înainte nenumărate exemple despre cum Atotputernicul Dumnezeu îşi descoperă puterea Lui adesea prin lucrurile neînsufleţite şi aparent mici, mai ales prin acele lucruri care sunt semne ale întrupării, vieţii şi Patimilor Stăpânului Iisus Hristos.

Aceste lucruri socotite de mulţi "mici", sunt crucile, icoanele Maicii Domnului şi ale Sfinţilor, apa sfinţită, uleiul sfinţit, sfântul mir, anafura şi toate celelalte.

Iată unul dintre aceste exemple: în anul 1748 a avut loc o minune care s-a făcut prin Icoana Maicii Domnului, în casa unui boier pe nume Khitrov, în apropiere de oraşul rusesc Kaluga.

Două dintre slugile boierului care într-o zi au avut ascultarea de a face rânduiala amănunţită în podul conacului, au dat la un moment dat, în lucrul lor, de o ţesătură înfăşurată pe care desfăcând-o, au aflat pictat pe ea cu o mare măiestrie şi frumuseţe, chipul unei femei. Chipul strălucea în jur sfinţenie şi evlavie.

Una dintre slugi era smerită şi tăcută, pe când cealaltă vorbăreaţă şi plină de slavă deşartă. Femeia smerită, privind chipul din pânză, 1-a numit: "Egumena".

Evdokia, femeia cea vorbăreaţă şi de nimic, al cărei nume s-a păstrat, nu a vrut să cinstească acest nume şi a râs de cea smerită cu bădărănie. Spre a da mai multă forţă bădărăniei ei drăceşti, ea a scuipat asupra icoanei, în clipa aceea ticăloasa Evdokia a căzut la pământ, cu membrele trupului contorsionate, rămânând fără văz şi fără auz şi scoţând spume la gură.

În noaptea aceea Maica Domnului s-a arătat părinţilor nefericitei Evdokia, arătându-le ce s-a întâmplat cu fiica lor. Ea le-a poruncit să cheme un preot care să meargă şi să se roage înaintea acelei icoane aflate în pod, să o stropească pe fată cu apă sfinţită şi aşa se va vindeca.

Când s-au făcut toate acestea, Evdokia s-a vindecat şi de atunci şi-a mai îmbunătăţit viaţa, făcându-se mai smerită.

Aceasta a fost minunea icoanei Maicii Domnului, aflate în podul unui conac de lângă Kaluga.

Icoana aceasta a fost dusă apoi într-o biserică din Kaluga, unde se află şi astăzi, izvorând multora tămăduiri.

Luare aminte

Să luăm aminte la pedeapsa lui Dumnezeu asupra lui David care comisese adulter şi crimă (II Regi 12), vestită lui prin prorocul Nathan, care a venit la Regele David şi i-a zis:

- *că aşa cum a luat el soţia altui bărbat, aşa şi celelalte femei ale lui vor fi luate de alţi bărbaţi;*
- *că şi fiul lui cel născut din acest adulter va muri;*
- *că nu se va mai depărta sabia de la casa lui niciodată, lucruri care toate s-au împlinit.*

Predică despre Cuvântul lui Dumnezeu, Făcătorul zidirii

Acesta [Cuvântul] era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut şi fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut (Ioan 1: 2-3).

Fraţilor, Evanghelistul grăieşte aici de minunatul Logos al lui Dumnezeu, de Cuvântul Cel Inteligent şi Raţional, de înţelepciunea Cea veşnică a lui Dumnezeu, despre Fiul Tatălui, Cel împreună veşnic.

Cuvântul minunat al Tatălui este de o Fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, dar ipostatic [după chip, persoană] El este distinct de Tatăl şi de Duhul Sfânt, căci El este născut din Tatăl Carele L-a născut. El întotdeauna a fost, este şi va fi.

Când a fost Cuvântul lui Dumnezeu? Sfântul Evanghelist ne spune: La început. Ce înseamnă acest La început? El înseamnă «mai întâi», sau «la începutul începutului». Aşadar, la începutul începutului, Cuvântul lui Dumnezeu a fost la Dumnezeu şi a fost dintotdeauna de o Fiinţă cu Tatăl şi a fost dintotdeauna Fiul Tatălui, ca ipostas, dar nu încă întrupat. Mai târziu, la plinirea vremii, Cuvântul lui Dumnezeu S-a întrupat, luând trup omenesc pentru ca să mântuiască omenirea.

Pe când El încă era neîntrupatul Fiu al lui Dumnezeu, El a creat lumea, totul a venit la existenţă prin El. Cerul şi pământul, cu toate lumile cele locuite cereşti şi pământeşti - totul a venit la fiinţă prin El, prin Cuvântul lui Dumnezeu, Care era la Dumnezeu, Care încă nu Se întrupase.

Fără Cuvântul lui Dumnezeu nu s-a creat nimic din toate lucrurile care sunt. El a fost Lumina şi Viaţa şi Lumina a strălucit întru întuneric, iar întunericul nu a cuprins-o (Ioan 1: 5). Mai întâi, să ştim că întunericul acesta este reprezentat de moarte şi de păcat, întunericul nu L-a biruit pe Fiul lui Dumnezeu, însăşi lumea creată, în toată întregimea ei, întuneric este şi se cheamă înaintea lui Dumnezeu şi cu toate acestea întru acest întuneric al lumii străluceşte Cuvântul lui Dumnezeu, înţelepciunea lui Dumnezeu Care este însăşi înţelepciunea, raţiunea şi inteligenţa, toată maiestatea şi măreţia.

Toată zidirea ar zăcea în cel mai cumplit întuneric dacă nu ar lumina-o lumina mistică a Fiului lui Dumnezeu, prin Care s-au făcut toate.

Acesta [Cuvântul] era întru început la Dumnezeu - şi apoi, ce s-a întâmplat? Şi Cuvântul trup S-a făcut (Ioan 1: 14). Toată istoria facerii lumii conduce la acest punct, iar de la acest eveniment înainte începe istoria mântuirii omenirii.

Îmbrăcându-Se în trup omenesc, Cuvântul lui Dumnezeu nu S-a înstrăinat câtuşi de puţin de Dumnezeu Tatăl şi de Dumnezeu Duhul Sfânt - căci nedespărţită şi una este Sfânta Treime - ci, mai curând Unul din Treime S-a îmbrăcat în trup omenesc şi în suflet omenesc, astfel încât, din umbra trupului, El, Soarele sorilor, să Se poată coborî jos la oameni fără ca să îi ardă şi să-i mântuiască.

O, fraţilor, cât de dulce şi de negrăit minunată este taina întrupării lui Dumnezeu. Dacă vom îmbrăţişa această taină cu inima noastră, atunci ne va fi mai uşor să ne apropiem de ea şi cu mintea.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Mântuitorule Blânde, Cela Ce eşti Slava Tatălui şi Bucuria Duhului Sfânt, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Cela Ce ai venit ca să ridici păcatul lumii. Căci noi numai pe Tine Te slăvim, Ţie ne închinăm şi Ţie Îţi mulţumim în veci. Amin.

Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului - Începi să te pocăieşti atunci când începi să posteşti, căci fără postire pocăinţa ta este moartă

Începi să te pocăieşti atunci când începi să posteşti, căci fără postire pocăinţa ta este moartă!

Patriarh ecumenic sau episcop universal?

Povestea cum un sfânt al Bisericii s-a simțit „jignit” de un alt sfânt

Cel mai probabil Sfântul Ioan postitorul (pomenit pe 2 septembrie) a fost inventatorul ceasului cu alarmă. Acest patriarh al Constantinopolului de secol VI avea un suflet blând și sfios, era un om al rugăciunii și al postului, un adevărat călugăr. Avea și darul de a face minuni, dând vederea o dată unui orb din naștere.

Cum am menționat și mai devreme, se prea poate ca el să fi inventat deșteptătorul. Sfântul obișnuia să doarmă așezat în genunchi și pentru a fi sigur că nu doarme mai mult decât trebuie, obișnuia să așeze o lumânare din ceară curată în apropiere și apoi să pună un cui în acea lumânare. Când aproape se așeza să se odihnească, aprinde lumânarea, și cât dormea pentru câteva minute, lumânarea ardea până ce ajungea la cui. Atunci când căldura de la flacăra lumânării încălzea și topea ceara, cuiul cădea într-un vas de metal făcând un zgomot puternic și astfel sfântul se trezea. Vădit, cuviosul urma prin aceasta cuvântul pustnicilor care spunea că: Cel ce dorește să se mântuiască făurește căi.

Pe lângă faptul că avea darul de a face minuni și era un inventator, sfințitul și smeritul ierarh mai este deosebit și într-o altă privință: el a fost primul patriarh al Constantinopolului numit Patriarh Ecumenic. Împăratul Mauriciu a dat Sfântului Ioan acest titlu în anul 586.

Bizantinii iubeau titlurile. Sentimentul general era că cu cât mai multe și mai multe titluri dețineai cu atât erai mai fericit. Și evident, cu cât imperiul s-a micșorat, titlurile au fost proporțional mai mari.

Însă pentru a înțelege implicațiile acestui nou titlu trebui să privim în istorie cu mare atenție. În acele zile, Constantinopolul era orașul ecumenic, adică era centrul religios, politic, spiritual, economic și legislativ a ceea ce se numea oecumene (literar, lumea locuită) ce era, Imperiul Roman.

Titlul de ecumenic nu era folosit în mod exclusiv doar pentru patriarhi. În Constantinopol exista de exemplu un Bibliotecar ecumenic. De-ndată ce oecumene era imperiul, cuvântul ecumenic însemna imperial. Astfel, Bibliotecarul Ecumenic, în ciuda titlului de natură să intimideze, era doar bibliotecarul șef din orașul imperial. Nu cerea prin titlul său ca autoritatea sa să se extindă asupra tuturor bibliotecarilor din imperiu. La fel și, Patriarhul Ecumenic, era doar episcopul din orașul imperial. Nu era, cum adesea mai auzim și astăzi, liderul lumii Ortodoxe. În același fel, Sinoadele Ecumenice, nu erau sinoade episcopale locale ci sinoadele cu episcopi din întreg oecumene, adică din întreg imperiul, sinoade imperiale numite împreună prin decret imperial.

Din greșeală, ori din pronie divină, noul titlul al Sfântului Ioan de Patriarh Ecumenic a fost tradus în latină ca Patriarh Universal, și de aici au început unele probleme cu scaunul papal.

Pentru început, Sfântul Ioan nu a cerut acest nou titlu. I-a fost impus de către împărat. Sfântul Ioan nici nu a dorit să devină patriarh și la început s-a opus cu strășnicie în a ocupa scaunul, chiar și după ce a fost ales. Nu voia decât să rămân un simplu călugăr. Stătuse destul pe lângă patriarhie pentru a ști ce muncă extenuantă și nerecunoscută este aceea de a fi episcop.

Papa Sfântul Grigorie cel mare nu-l cunoscuse personal pe Sfântul Ioan, nu știa că Sfântul Ioan nu-și luase el însuși acest titlul și nici nu dorea să devină patriarh sau că ar fi fost însetat după putere, așa cum presupusul titlu de Patriarh Universal părea că implică. Alarmat de gândul că un episcop pretindea autoritate peste toți ceilalți episcopi, Sfântul Grigorie i-a scris Sfântului Ioan. Astfel, istoria ne-a transmis scrisori de o incredibilă frumusețe, scrise de către sfințitul Papă, scrisori care cu blândețe dar sigur, demolează fundațiile papalității din anii ce au urmat.

Iată ce i-a scris Sfântul Grigorie papă al Romei, Sfântului Ioan patriarhul Constantinopolului: *Te rog, astfel, gândește-te că prin marea ta supraestimare pacea întregii Bisericii este tulburată și nu mai ești în același duh cu harul care ni s-a dăruit nouă tuturor. Cu cât te înalți mai mult în har cu atât mai smerit*

eşti în ochii tăi; vei fi mai mare cu cât te îndepărtezi mai mult de acest titlu extravagant şi lăudăros. Cu atât vei deveni mai bogat cu cât cauţi mai puţin ca în beneficiul propriu să despoi pe fraţii tăi. De aceea, prea iubite frate, iubeşte smerenia din toată inima. Ea este cea care asigură pacea între fraţi şi care menţine unitatea în Sfânta Biserică Catolică… Ce îi vei spune lui Hristos, Care este Capul Bisericii universale, ce îi vei răspunde la Judecata de Apoi, tu cel care prin titlul tău de universal, aduci pe toţi credincioşii Săi sub ascultarea ta? Pe cine, rogu-te a-mi spune, pe cine imiţi prin acest neruşinat titlu dacă nu pe lucifer care, disprețuind legiunile de îngeri, tovarăşii săi, a căutat să se ridice mai sus de înălţimi?

Iar într-o altă scrisoare:

Dacă însă cineva în Biserică uzurpă un titlu care include pe toţi credincioşii, adică Biserica universală - blasfemie! - va cădea cu el, pentru că se numeşte pe sine universal.

Nu putem spune, după cum au afirmat unii, că, într-un anumit sens, Sfântul Grigorie îşi păstra pentru el însuşi prerogativa de Episcop Universal. Un sinod african, într-o decizie nechibzuită, a oferit un titlu asemănător episcopului Romei, ca astfel, credeau ei, să onoreze pe Sfântul apostol Petru. Care a fost răspunsul Romei? A refuzat acest titlu nelalocul lui! Sfântul Grigorie explică faptul că a refuzat cinstea ca nu cumva, oferind onoarea doar unuia, toţi ceilalţi preoţi să fie privaţi de onoarea ce li se cuvine. Cum atunci, în timp ce nu urmărim slava unui titlu ce ni s-a oferit, poate altcineva căruia nu i s-a oferit să aibă îngâmfarea să-l ia?

Astfel, scrisoare după scrisoare, precum un foc de artilerie, scrisorile Sfântului Grigorie cel mare către episcopii ortodocşi din acea vreme cad cu precizie peste pretenţiile de infailibilitate datorate supremaţiei date de succesiunea la scaunul Sfântului apostol Petru.

În concluzie, putem spune că morala acestui fragment de istorie poate fi formulată astfel: Traducerile greşite de la o anumită vreme şi patriarhii ce au inventat ceasurile cu alarmă au alarmat şi cauzat mai mulţi Papi să-şi piardă somnul decât orice altceva.

Hristos Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfântului Ioan postitorul, primul Patriarh Ecumenic şi ale Sfântului Grigorie cel mare, Papă al Rome, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi. Amin.

Traducere şi adaptare: Lucian Filip
Sursa: www.johnsanidopoulos.com

Mitropolitul Bartolomeu Anania - Cum să împăcăm viața în societate cu ascultarea de duhovnic, fără să fim extremiști?

În funcție de subiect și de pocăința acestuia (dacă-i pare rău, dacă varsă o lacrimă) duhovnicul are latitudinea să-i dea un maxim, dacă este mai îndărătnic și are nevoie de mai multă îndreptare, sau să-i dea un minim, iar la a doua vizită să-l absolve complet.

***

Există duhovnici, ca școală de duhovnicie, și aceasta nu de acum, ci din primele veacuri creștine. Adică există o anumită viziune, mai aspră, a duhovnicului asupra subiecților săi și o viziune mai îngăduitoare.

Avem în față pe Sfântul Vasile cel mare, care era foarte aspru cu sine, dar și cu penitenții săi. Pentru anumite păcate oprirea de la Împărtășanie era făcută pe un termen lung.

A venit mai târziu Sfântul Ioan postitorul, care a amendat, într-un fel, canoanele Sfântului Vasile cel mare și a scurtat termenul de interdicție de acces la Sfintele Taine. În schimb, a recomandat zile de post mai multe, printr-un fel de compensație.

Așa încât și în ziua de astăzi îi avem pe marii noștri duhovnici, unii sunt mai exigenți, mai aspri, iar alții mai puțin exigenți, dar nu extremiști. Duhovnicul îți dă un canon și tu trebuie să-l execuți, pentru că, dacă nu-l execuți, păcătuiești. Important este la ce duhovnic ai mers și cum ai plecat de la el, dar nu putem

vorbi de extremism. Duhovnicul are libertatea să aplice canoanele ca un judecător.

Ele nu sunt foarte fixe și atunci, în funcție de subiect și de pocăința acestuia (dacă-i pare rău, dacă varsă o lacrimă), duhovnicul are latitudinea să-i dea un maxim, dacă este mai îndărătnic și are nevoie de mai multă îndreptare, sau să-i dea un minim, iar la a doua vizită să-l absolve complet. Dacă penitentul este pus pe îndreptare și cu adevărat făgăduiește să se îndrepte, atunci vine cu „buretele”, ca Dumnezeu, și șterge „tăblița”.

(Mitropolitul Bartolomeu Anania, Rugăciunea izvor de putere în încercările vieții, Editura Doxologia, Iaşi, p. 76)

Arhimandrit Vasilios Bacoianis - Te-ai spovedit, de acum să nu mai păcătuieşti

Din momentul în care ai ieşit de la scaunul de spovedanie, să încerci să duci o luptă pe viaţă, ca să nu mai păcătuieşti din nou.

***

1. „De acum să nu mai păcătuieşti”, i-a spus Hristos paraliticului (Ioan 5, 14). La fel i-a grăit şi desfrânatei: „De acum să nu mai păcătuieşti” (Ioan 8,11). Acelaşi lucru este valabil şi pentru tine, care te-ai spovedit. Din momentul în care ai ieşit de la scaunul de spovedanie, să încerci să duci o luptă pe viaţă, ca să nu mai păcătuieşti din nou.

„Este pentru prima dată când am făcut acest lucru, părinte!", i-a spus un tânăr duhovnicului său. „Şi ce, mai vrei să-l faci din nou? Să nu mai spui acest lucru, copilul meu!", i-a zis părintele.

2. Până acum ai păcătuit, însă de acum înainte va trebui să înlocuieşti faptele rele cu fapte bune: „Fereşte-te de rău şi fă bine” (Psalmul 33, 13).

„Doamne, vezi că mâinile mele sunt curate de fapte păcătoase?", i-a spus un suflet lui Dumnezeu. „Sunt curate, dar goale!", i-a răspuns Domnul.

3. „Postul este începutul pocăinţei. Începi să te pocăieşti atunci când începi să posteşti, căci fără postire pocăinţa ta este moartă!" Prin plăcere Îl întristezi pe Dumnezeu, şi acum eşti chemat să-L înveseleşti prin osteneala dureroasă a

postirii (şi a rugăciunii stăruitoare). „Află deci că prin rugăciune şi postire trebuie să-L îndupleci pe Dumnezeu" (slujba Schimei celei mici). De aceea şi „esenţa" epitimiilor o reprezintă postirea şi rugăciunea (Canoanele 6 şi 7 ale Sfântului Ioan postitorul).

(Arhimandrit Vasilios Bacoianis, Duhovnicul și spovedania, traducere din lb. greacă de pr. Victor Manolache, Editura de Suflet, București, 2012, pp. 47-48)

Arhimandrit Vasilios Bacoianis - Epitimia

Tocmai pentru acest motiv, pentru o pocăinţă mai adâncă, s-au introdus epitimiile.

***

Epitimiile reprezintă canonul pe care duhovnicul îl dă penitentului. Originea epitimiilor ţine de începuturile Bisericii. Vă amintiţi de „încercarea” la care erau supuşi primii creştini, după mărturisirea lor publică (plângătorii, îngenunchetorii, ascultătorii ş.a.)? Încercarea aceasta era parte inseparabilă a Spovedaniei. Prin consacrarea Mărturisirii tainice, toată această procedură a fost înlocuită prin „epitimii”, prin „canoane” (postire, rugăciune, mătănii, oprirea de la Sfânta împărtăşanie) (Canoanele 6 şi 7 ale Sfântului Ioan postitorul).

Aşadar, te-ai spovedit preotului şi acesta ţi-a dat canon să nu te împărtăşeşti de Crăciun. Şi mergi de Crăciun la biserică şi îi vezi pe mulţi că se împărtăşesc, dar tu eşti oprit. „De ce să păcătuiesc? zici. Nu voi mai face din nou păcatul!” Astfel, eşti împins spre o pocăinţă mai adâncă şi aceasta înseamnă că, dacă te-ai fi împărtăşit, n-ai fi ajuns la o astfel de stare de simţire. Tocmai pentru acest motiv, pentru o pocăinţă mai adâncă, s-au introdus epitimiile.

Sfântul Vasile cel mare ne spune: „Este lucru de mare ruşine ca cei bolnavi la trup să arate încredere în medicul lor, să ia medicamentele pe care i le dau, să accepte să fie operaţi, să fie cauterizaţi, adică să-l vadă pe medic ca pe binefăcătorul lor, iar pe duhovnicii care ne dau epitimii spre vindecarea sufletului nostru să-i privim cu alţi ochi.”

Doctorul dă medicamente bolnavilor săi nu ca să-i pedepsească, ci ca să-i vindece. Şi duhovnicul dă penitenţilor epitimiile, care se numesc şi medicamente, nu ca să-i pedepsească, ci ca să-i vindece, să-i ajute să vină la o simţire mai adâncă (v. Matei 1,20). „Ce medicament ţi-a dat?”, ar trebui să-l întrebăm pe cel care s-a mărturisit.

Medicul, atunci când nu dă medicamente bolnavului sau când nu-i dă medicamentele potrivite, este răspunzător pentru viaţa lui. Dacă starea lui se înrăutăţeşte sau dacă bolnavul moare, doctorul este autorul moral.

Sfântul Pahomie cel mare spune: „Dacă noi, părinţii duhovnici, nu dăm fiecăruia medicamentul potrivit spre mântuirea sufletului său, atunci, conform Sfintei Scripturi (v. Avacum 1, 5), vom fi osândiţi ca dispreţuitori ai fratelui.”

(Arhimandrit Vasilios Bacoianis, Duhovnicul și spovedania, traducere din lb. greacă de preot Victor Manolache, Editura de Suflet, București, 2012, pp. 53-55)

Orthodoxwiki - Sfântul ierarh Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului

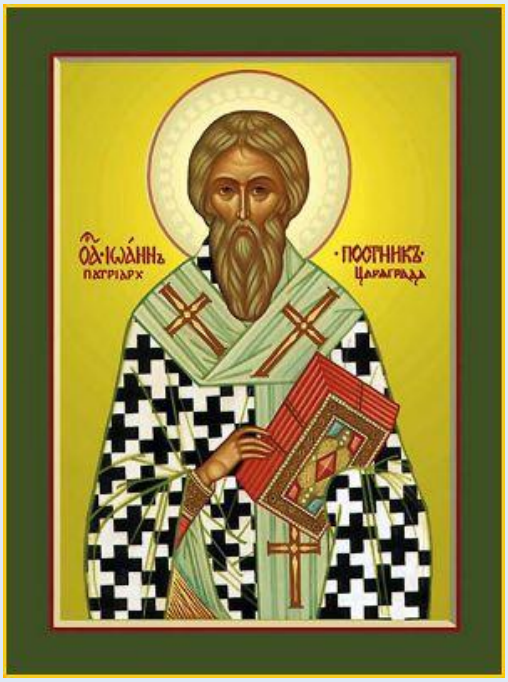

Cel întru sfinți părintele nostru Ioan al IV-lea al Constantinopolului, cunoscut adesea sub numele de Ioan postitorul, a fost al 23-lea episcop al Constantinopolului, între anii 582–595. A rămas în istorie drept primul episcop al Constantinopolului care a luat titlul de „patriarh ecumenic”, dar și pentru nomocanonul său penitențial. Prăznuirea lui se face la data de 2 septembrie în Biserica Ortodoxă.

Viața

Data nașterii Sfântului Ioan este necunoscută. S-a născut probabil în Constantinopol, unde a fost crescut de părinți creștini, meșteri în lucrul aurului. Nu a avut o educație sau instruire lumească deosebită, dar a devenit faimos pentru viața sa ascetică, care a și făcut să fie supranumit "postitorul".

A fost mai întâi diacon la catedrala Sfânta Sofia din capitala imperiului sub patriarhul Ioan al III-lea (Scolasticul), iar apoi a devenit sachelar (gr. skallarios), adică vicar patriarhal pentru mănăstiri.

Sub patriarhul Eutihie I, care a fost reinstalat ca patriarh după moartea lui Ioan Scolasticul în 577, Ioan a devenit din ce în ce mai apreciat de clerul din Constantinopol. La moartea lui Eutihie în 582, el a fost numit patriarh, cu numele de Ioan al IV-lea, de către împăratul Tiberiu al II-lea, pe 11 aprilie 582.

A rămas și în grațiile împăratului Mauriciu, care i-a urmat lui Tiberiu la sfârșitul anului 582.

În 588, Ioan al IV-lea a convocat un sinod în Constantinopol pentru a investiga anumite acuze împotriva patriarhului Grigorie al Antiohiei, care a și fost achitat. Convocarea trimisă către episcopii din Orient a fost făcută în numele lui Ioan al IV-lea, Patriarh Ecumenic.

Deși acest titlu mai fusese folosit, drept compliment, și în timpul patriarhatului lui Acachie (471-489), cu referire la Patriarhul de Constantinopol, utilizarea lui de către Ioan al IV-lea ca titulatură oficială în documentele sale de cancelarie a fost o premieră.

Titlul de Patriarh Ecumenic a fost utilizat în actele sinodului, ceea ce i-a atras protestul papei Pelagius al II-lea de la Roma. În 595, papa Grigore I a obiectat și el, destul de aspru, față de folosirea acestui titlu, deși Grigorie se afla în termeni buni cu Ioan.

Patriarhul Ioan postitorul adormit în Domnul pe 2 septembrie 595 în Constantinopol.

Nomocanonul penitențial

În cadrul Bisericii, Ioan al IV-lea mai este remarcat și ca fiind compilatorul unui nomocanon penitențial, conținând canoane de pocăință.

Canoanele sunt instrucțiuni pentru preoți cu privire la modul în care spovedesc păcatele cu știința și cu neștiința. Deoarece vechile canoane bisericești reglau modalitățile și durata unor penitențe publice, a fost necesar să se adapteze aceste canoane pentru păcatele ascunse și respectiv penitențele individuale.

Ioan al IV-lea a scris nomocanonul său în așa fel încât să țină cont de pocăința și de intenția bună a omului care-și mărturisește păcatele, precum și de starea conștiinței lui în procesul de împăcare cu Dumnezeu. În astfel de situații de reală pocăință și conștientizare a păcatului, nomocanomul Sfântului Ioan Postitorul reduce penitențele stabilite de Sfinții Părinți din vechime la jumătate sau chiar mai mult. De asemenea, el a definit mai exact caracterul și durata penitențelor, cum ar fi asprimea postului, numărul de metanii pe zi, sau milostenia. Durata penitențelor este stabilită de preotul spoveditor.

Scopul principal al Nomocanonului Sfântului Ioan postitorul a fost tocmai acela de a adapta canoanele de pocăință, astfel încât ele să reflecte starea de spirit a persoanei care se mărturisește.

Imnografie

Tropar (glasul al 4-lea): Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte ierarhe Ioane, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Icoane

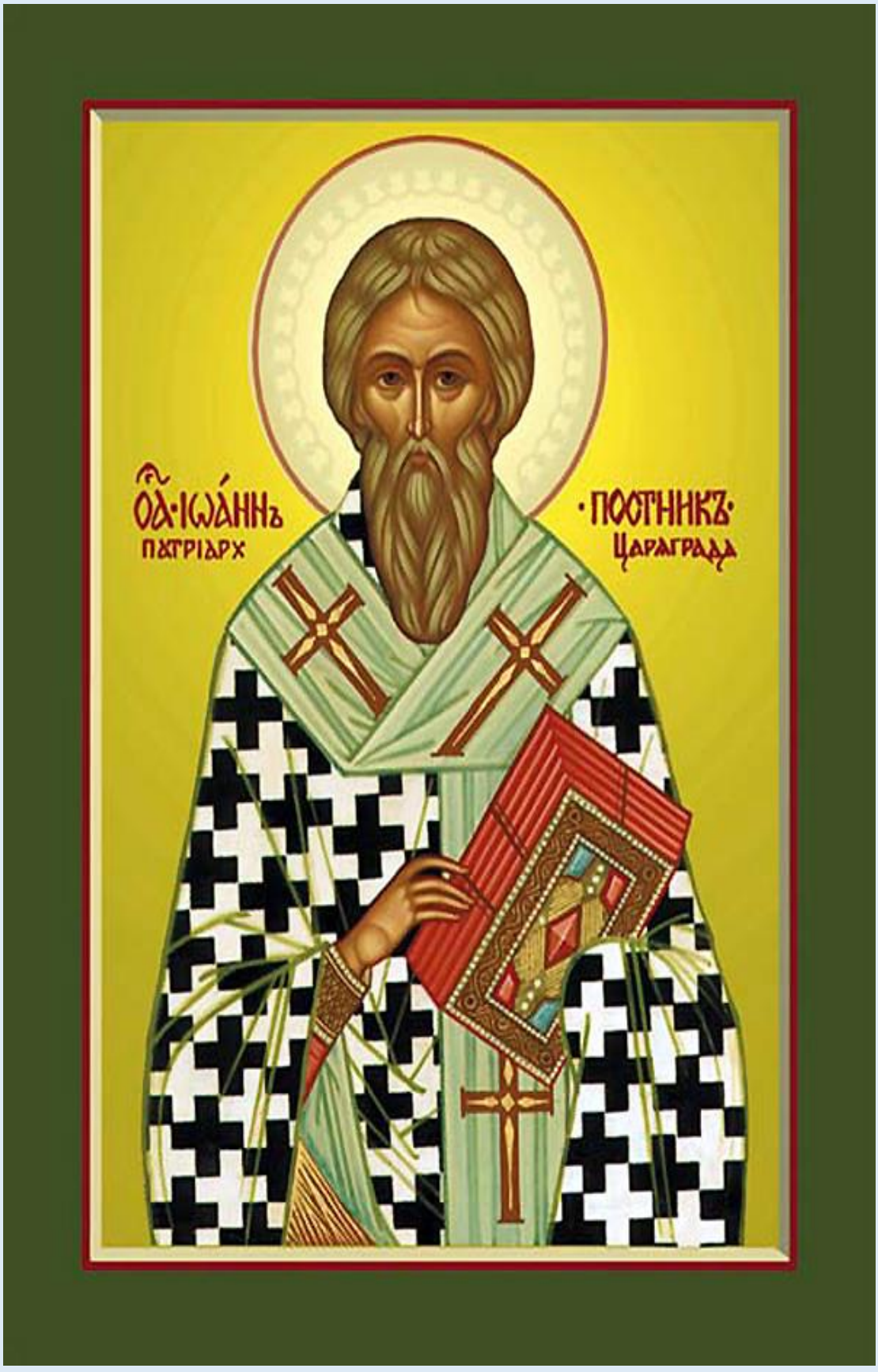

St. John the Faster the patriarch of Constantinople

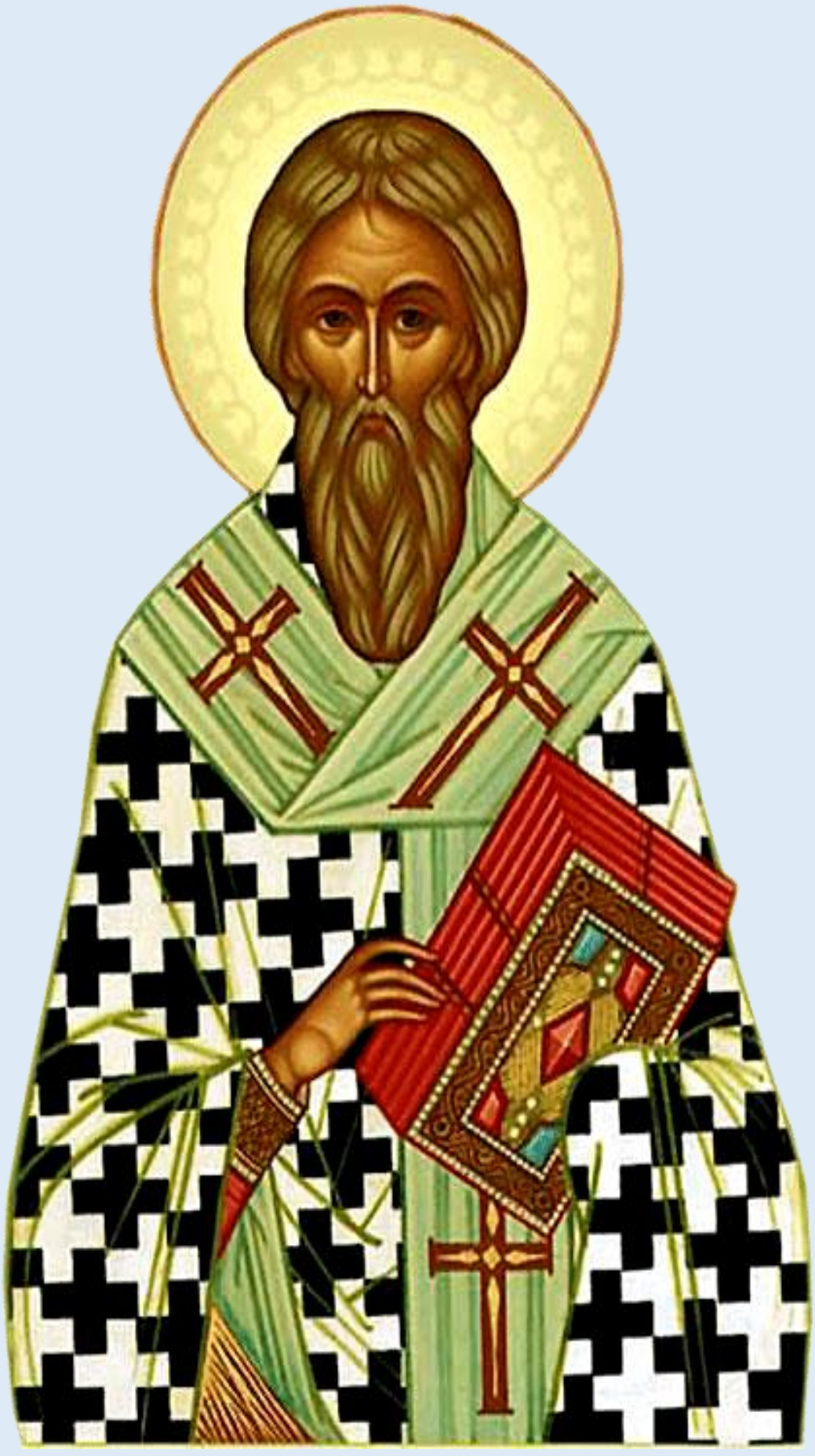

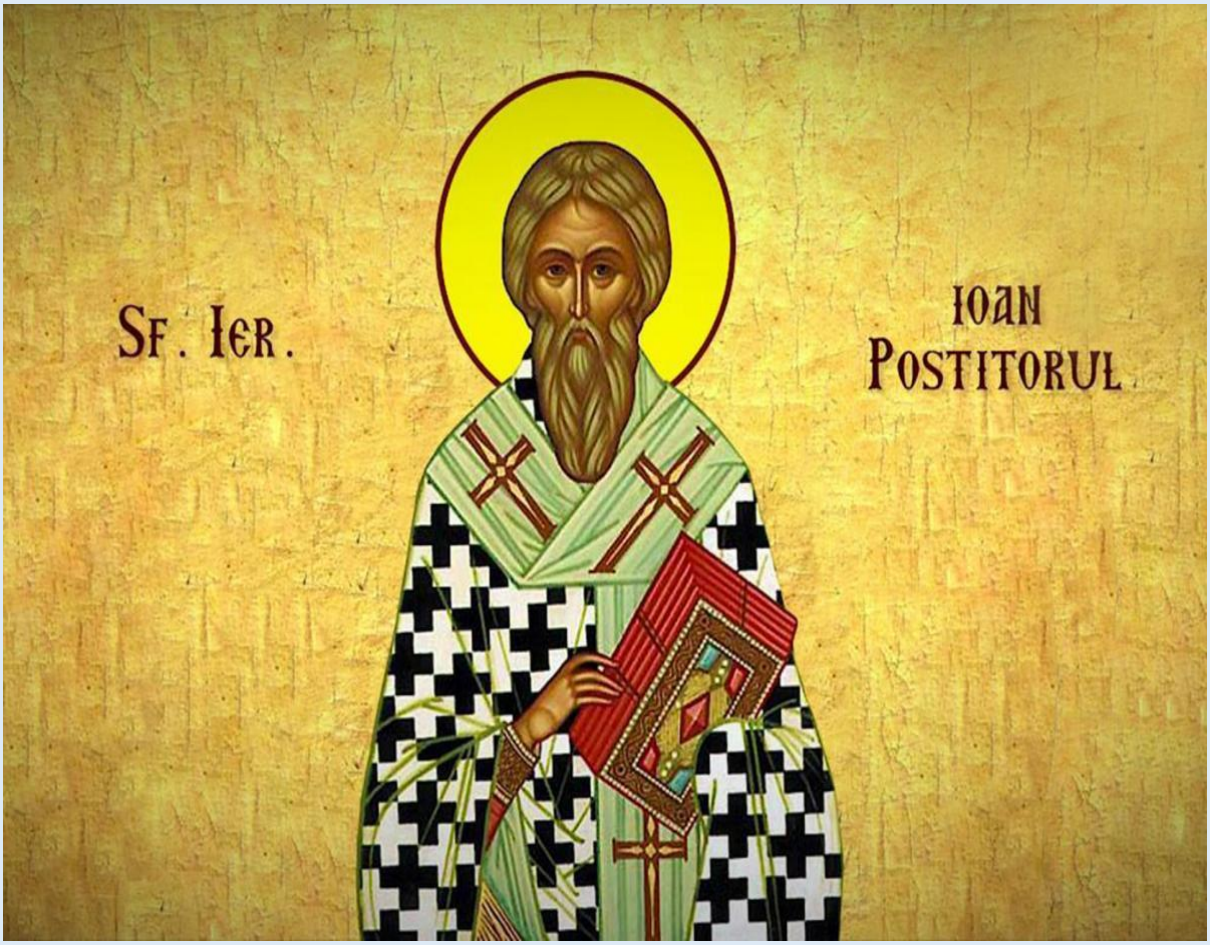
Sf. Ier.
Ioan
Postitorul

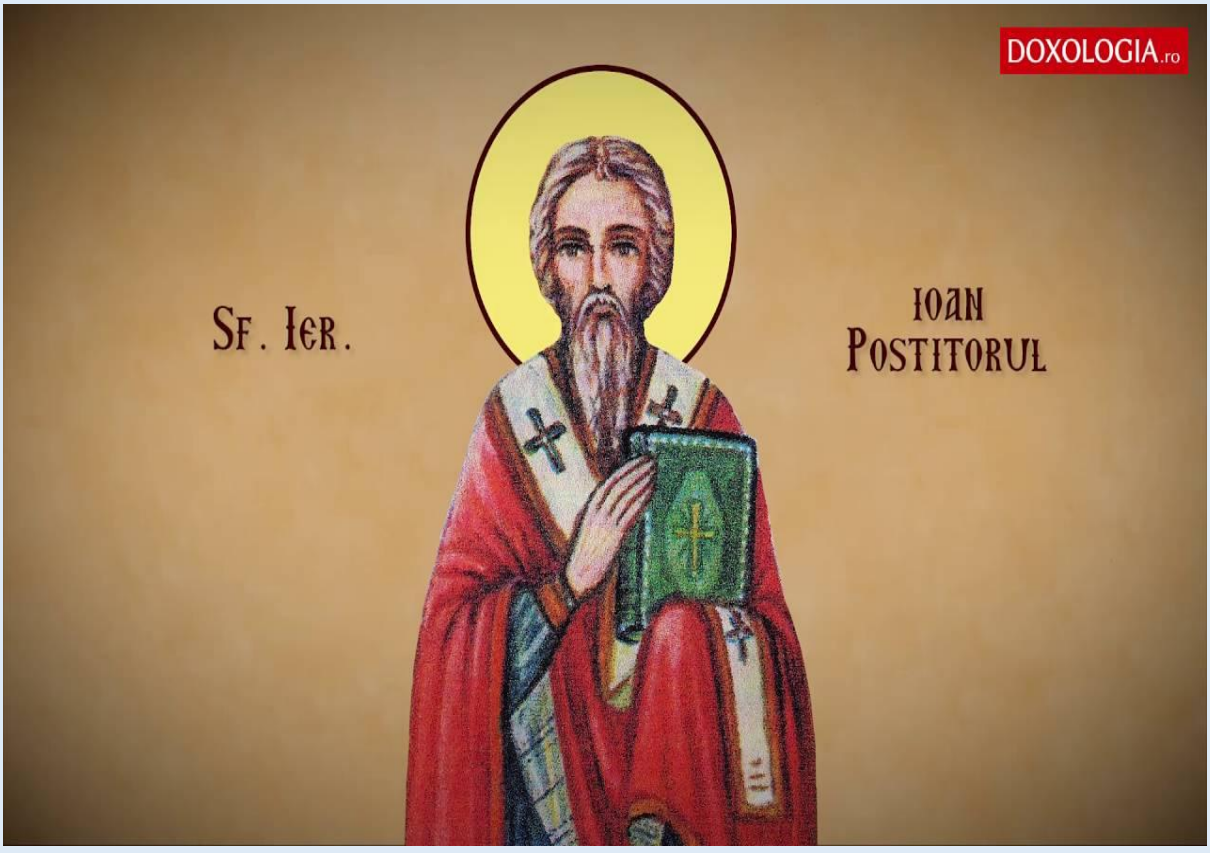
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ier.
Ioan
Postitorul

St. Mamas and St. John of the fast

Ὁ Ἅ. ΜΑΜΑΣ Ὁ Ἅ. ΙΩΑΝΝΗΣ
Ὁ ΝΙΣΕΩΤΗΣ

2 septembrie

Sfântul Ierarh Ioan Postitorul

Trăind în secolul al II-lea, Sfântul Ioan avea în inimă dragostea Domnului și venea adesea în întâmpinarea săracilor.

Primind la el un călugăr, i s-a adeverit că va fi mai mare decât acela, iar mai târziu, fără de voia lui, a fost ales patriarh al Constantinopolului.

Postind desăvârșit și dormind foarte puțin, avea puterea de a liniști marea și de a-i tămădui pe cei bolnavi, oprind cu rugăciunea o epidemie de ciumă.

După ce a trecut la cele veșnice, fiind condus pe ultimul drum de către Nil eparhul, i-a spus acestuia câteva cuvinte, spre uimirea tuturor.

Sfintele sale moaște au fost îngropate în altarul Bisericii Sfinților Apostoli.

portal ortodox
DOXOLOGIA.ro

Știați că...
Sfântul Ierarh Ioan Postitorul, rugându-se Domnului, a oprit o epidemie de ciumă?
Postind desăvârșit și dormind foarte puțin, avea puterea de a liniști marea și de a-i tămădui pe cei bolnavi, oprind cu rugăciunea o epidemie de ciumă. Biruia și duhurile rele și le dezlega pe femeile care nu puteau da naștere pruncilor.
portal ortodox
DOXOLOGIA.ro

Sfântul Ierarh
IOAN
Postitorul

Patriarhul
Constantinopolului

PRAVILA.ro

Sfântul
Ierarh

IOAN
Postitorul

PRAVILA.ro

Troparul Sfântului Ierarh Ioan
Postitorul, Patriarhul Constantinopolului
2 Septembrie - Glasul 4
Îndreptător credinței şi chip
blândeților, învățător
înfrânării te-a arătat pe tine
turmei tale adevărul
lucrurilor. Pentru aceasta
ai câştigat cu smerenia
cele înalte, cu sărăcia cele
bogate. Părinte Ierarhe Ioan,
roagă pe Hristos Dumnezeu
ca să mântuiască
sufletele noastre.

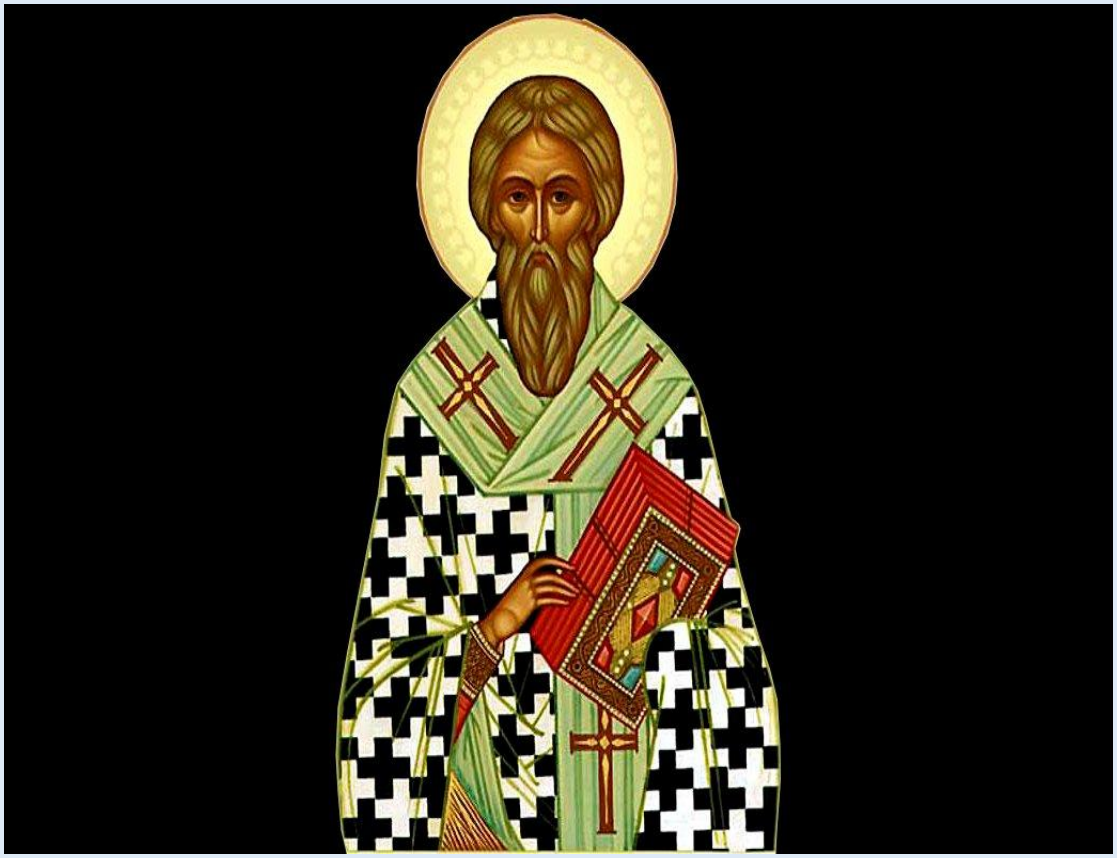

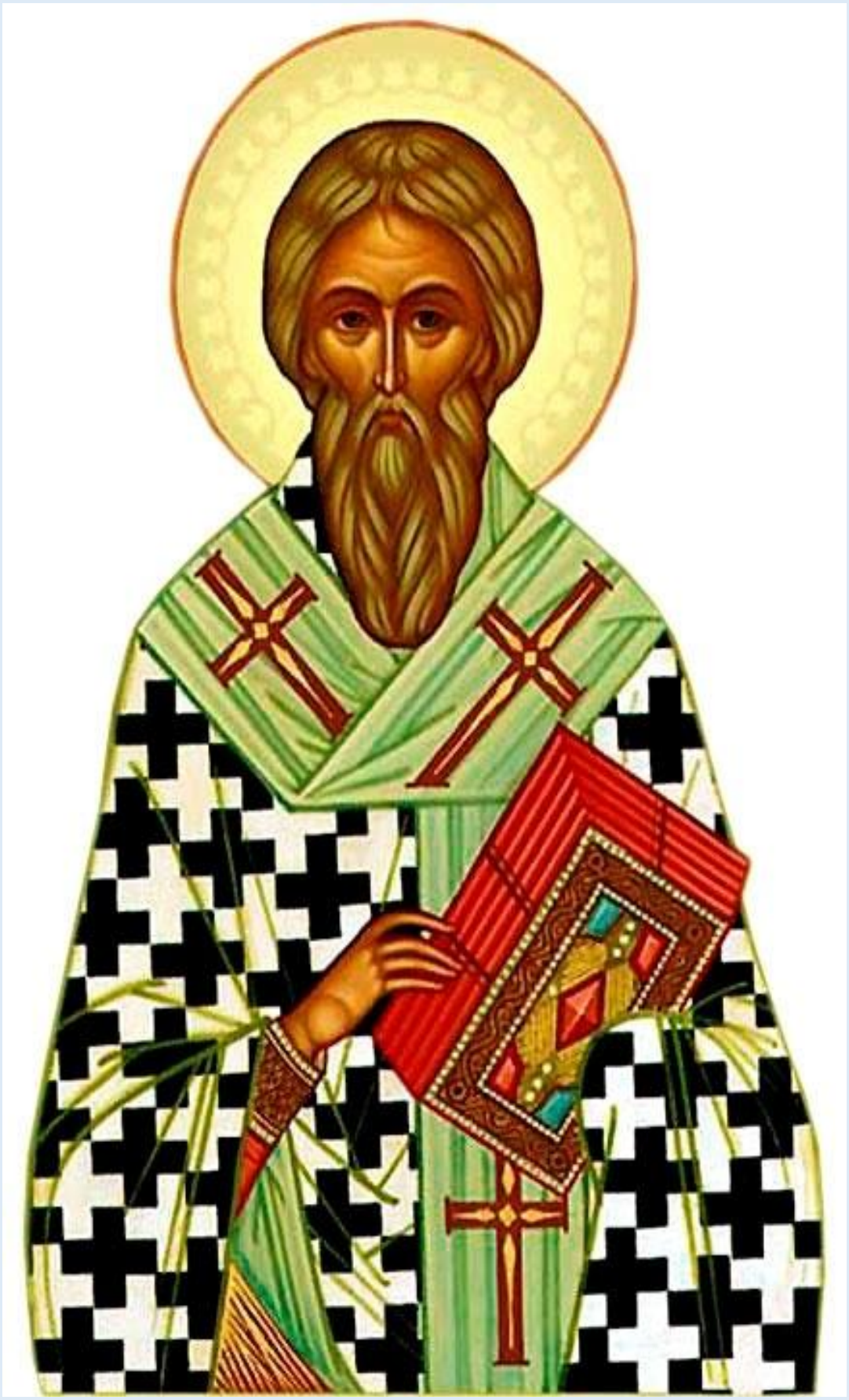

Bucură-te, Sfinte ierarh Ioan, patriarhul Constantinopolului!